

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαΐου 1930

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 143

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Νόμοι

- Νόμος 4610. Περί ἐπανεκδικάσεως τοῦ κτήματος Γιδᾶ περιφε-
ρείας Βεργοίας. ... 1
- Νόμος 4611. Περί ἐρμηνείας, συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως
τοῦ νόμου 4097 «περὶ παροχῆς ἀποζημιώσεως εἰς συνταξιού-
χους ἀνταλλαξίμους». ... 2
- Νόμος 4612. Περί κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 11
Ἰανουαρίου 1930 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ συμπληρώ-
σεως τῶν νόμων περὶ Ἀστυνομίας Πόλεων». ... 3
- Νόμος 4616. Περί κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1929 Ν. Δ.
«περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3464, τοῦ κυρώσαντος τὸ ἀπὸ
13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Διάταγμα περὶ συστάσεως Ταμείου
Προνοίας Ἰδιοκτητῶν Αὐτοκινήτων Λεωφορείων». ... 4
- Νόμος 4618. Περί οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλη-
σιαστικοῦ Ταμείου. ... 5
- Νόμος 4620. Περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατά-
ξεων τοῦ ὁργανισμοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανε-
πιστημίου Ἀθηνῶν κλπ. ... 6
- Νόμος 4621. Περί ἐπιχορηγήσεως εἰς τοὺς ἐξ ἑλληνικῶν κοινο-
τήτων τοῦ Ἑξωτερικοῦ μετεκπαιδευομένους δημοδιδασκάλους
μηνιαίου ἐπιδόματος». ... 7
- Νόμος 4622. Περί χορηγίας ἐφ' ἅπαξ συνδρομῆς εἰς τὴν Μα-
κεδονικὴν Ἐκπαιδευτικὴν Ἑταιρείαν καὶ τὸν Σύλλογον Φιλο-
μύσων Μυτιλήνης. ... 8

- Νόμος 4623. Περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου
4360 «περὶ ιδρύσεως Διδασκαλείου οἰκοκυρικῆς ἐκπαιδεύσεως». 9
- Νόμος 4626. Περί ἀντικαταστάσεως τῶν ἀρθρῶν 10—13 τοῦ
νόμου «περὶ ἐξυβρίσεως καὶ τύπου» τῆς 23 Νοεμβρίου 1837. 10
- Νόμος 4627. Περί κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νο-
εμβρίου 1927 Διατάγματος «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως
τοῦ ἀπὸ 5 Μαΐου 1926 Ν. Δ. περὶ κώδικος δικηγόρων». ... 11
- Νόμος 4628. Περί τροποποιήσεως δικονομικῶν τινῶν διατάξεων. 12
- Νόμος 4629. Περί κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1929 Ν.Δ. «περὶ
ἐκπροσωπήσεως τῆς Ε.Α.Π. ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων». ... 13
- Νόμος 4630. Περί ιδρύσεως Ταμείου Προνοίας παρὰ τῇ Δικη-
γορικῇ Συνόδῳ Θεσσαλονίκης. ... 14
- Νόμος 4631. Περί συμπληρώσεως τοῦ ἀρθρου 6 τοῦ νόμου 3890
«περὶ καθορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συμβολαιογράφων». ... 15
- Νόμος 4632. Περί ἐκδικάσεως κακοεργημάτων τινῶν ἐκτὸς τῆς
περιφερείας τοῦ εἰς δ' ὑπάγονται Ἐφετείου. ... 16
- Νόμος 4633. Περί βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως ἀσφαλιστρῶν ἐν
πυρασφαλείων συννομολογηθεῶν ἐν Ἑλλάδι. ... 17
- Νόμος 4643. Περί αὐθεντικῆς ἐρμηνείας συνταξιοδοτικῶν νό-
μων. ... 18
- Νόμος 4656. Περί τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Ν. Δ. τῆς 27
Μαΐου 1927 «περὶ διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ». ... 19

Ν Ο Μ Ο Ι

(1)

Περί ἐπανεκδικάσεως τοῦ κτήματος Γιδᾶ περιφερείας
Βεργοίας.

Νόμος 4610

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδο-
μεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς
Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου Γεωργίας,
εἰ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἡ παραπομπή
πρὸς γενικὴν ἢ μερικὴν ἐπανεκδικάσιν τοῦ κτήματος Γιδᾶ πε-
ριφερείας Βεργοίας ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γε-
ρουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ
τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νό-
μος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Κ. Σπυρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

(2)

Περί ἐρμηνείας, συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ
νόμου 4097 «περὶ παροχῆς ἀποζημιώσεως εἰς συνταξιού-
χους ἀνταλλαξίμους».

Νόμος 4611

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδο-
μεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς
Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν ἀρθρῶν 1 καὶ 3 τοῦ νόμου 4097
«περὶ παροχῆς ἀποζημιώσεως εἰς συνταξιούχους ἀνταλλαξι-
μους» εἶνε ὅτι:

1) Τῆς συμφώνως τῷ ἐδαφ. 1 τοῦ ἀρθρου 6 τοῦ νόμου 4097
χορηγουμένης ἀποζημιώσεως εἰς τέως δημοσίους ὑπαλλήλους
τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους δικαιούνται καὶ αἱ χήραι καὶ τὰ τέ-
κνα τῶν ἐν Τουρκίᾳ θανόντων ὁμογενῶν συνταξιούχων δημο-
σίων ὑπαλλήλων, ἐφ' ὅσον εἶχον ὑπὲρ αὐτῶν ἀνεγνωρισμένον
δικαίωμα συντάξεως ὡς ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου ἢ τῶν
γονέων αὐτῶν καὶ ἐφ' ὅσον αἱ μὲν σύζυγοι δὲν ἦλθον μέχρι τῆς
ισχύος τοῦ παρόντος νόμου εἰς δεῦτερον γάμον, ἐκ δὲ τῶν τέ-
κνων τὰ μὲν ἄρρενα εἶναι κατὰ τὴν ἰσχύον τοῦ παρόντος νόμου
4097 ἀνήλικα, τὰ δὲ θήλεα τυγχάνουν ἄγαμα.

2) Δικαιούνται ἐπίσης τοῦ ἡμίσους τῆς χορηγουμένης συμ-
φώνως τῷ ἐδαφ. 11 τοῦ ἀρθρου 6 τοῦ νόμου 4097 ἀποζημιώ-
σεως καὶ αἱ χήραι καὶ τὰ τέκνα τῶν ἐν Τουρκίᾳ θανόντων ἀπὸ
τοῦ 1920 καὶ ἐντεῦθεν ὁμογενῶν δημοσίων ὑπαλλήλων τῶν
τυχόντων ἰσοῦς συντάξεως ἢ τῶν ἐχόντων ὑπερσίαν τοῦλά-

χιστον πέντε έτών αλλά μη τυχόντων ύποσδήποτε συντάξεως έφ' όσον ή χήρα και τά όρφανά έχουσι την έν τώ προηγούμενφ έδαφίφ όρίζομένην κατάστασηιν.

3) Τά έν τοίς άνωτέρω έδαφίοις άναφερόμενα δικαιούχα πρόσωπα δύνανται νά ύποβάλωσι τάς περι άποζημιώσεως αίτήσεις αύτών εις τό Ύπουργείον τής Γεωργίας έντός διμήνου άνατρεπτικής προθεσμίας από τής δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου.

Αί ήδη τυχόν ύποβληθείσαι επί τη βάσει του νόμου 4097 αίτήσεις αύτών θεωρούνται έμπρόθεσμι.

Άρθρον 2.

1) 'Η έν τη παραγράφφ 1β' του άρθρου 6 του νόμου 4097 άναγραφόμενη φράσις 3 έτών και 6 μηνών διορθούται εις τριών έτών και 9 μηνών.

2) 'Ο έν τη παραγράφφ 1γ' του αύτου άρθρου άριθμός 69 διορθούται εις 60.

3) 'Ο έν τη παραγράφφ 1δ' του αύτου άρθρου άριθμός 11, 1)2 διορθούται εις 12, 1)2.

4) 'Η έν τη παραγράφφ 1στ' του αύτου άρθρου φράσις 8 έτών και 8 μηνών διορθούται εις 8 έτών και 9 μηνών.

5) Μετά τό έδ. ζ' του άρθρου 6 παρεμβάλλεται:

«Είς τούς συμπληρώσαντας 12 1)2 έτών συντάξιμον ύπηρεσίαν χορηγείται άποζημιώσις εις όμολογίας ποσού ίσου πρός τά 50 0)0 του εις γρόσια μέσου μηνιαίου αύτών μισθού τής τελευταίας 10ετούς ένεργού συνταξίμου ύπηρεσίας των πολιταρχα αζόμενου επί 25».

Άρθρον 3.

1. 'Όπου έν τώ νόμφ 4097 άναγράφονται αί λέξεις «γρόσια μεταλλικά» ή «μεταλλικά γρόσια» θεωρείται άναγραφόμενη μόνον ή λέξις «γρόσια» διαγραφομένης τής λέξεως «μεταλλικά».

2. 'Όπου έν τώ ιδίφ νόμφ άναγράφονται αί λέξεις «της τελευταίας δεκαετούς ένεργού συνταξίμου ύπηρεσίας» θεωρούνται άναγραφόμενα αί λέξεις «της τελευταίας δεκαετούς συνταξίμου ύπηρεσίας» διαγραφομένης τής λέξεως «ένεργού».

3. Τό δεύτερον έδαφιον του άρθρου 8 του νόμου 4097 άντικαθίσταται ούτω:

Τά ούτως έπιδικασθησόμενα ποσά καταβάλλονται εις τό ήμισυ δι' όμολογιών του θανέου των άνταλλαξιμών και μέ τιμήν χρυσής λίρας την καθοριζομένην διά την πληρωμήν των άποζημιώσεων των άστών άνταλλαξιμών. Μία δέ χρυσή λίρα ύπολογίζεται πρός γρόσια έκατόν.

'Η πληρωμή ένεργείται κατόπιν έντολής του Ύπουργού τής Γεωργίας πρός την Έθνικήν Τράπεζαν, τό δέ πληρωτέον εις έκαστον δικαιούχον ποσόν δέν δύναται νά ύπερβή έν όλφ τάς 400 χρυσάς λίρας.

4. 'Η έν τώ έδαφίφ 3 του άρθρου 8 του νόμου 4097 προβλεπομένη προκαταβολή άποζημιώσεως εις τούς δικαιούχους, όν αί αίτήσεις ήθελον εκδικασθί όρστικώς, δέν δύναται νά ύπερβή τό τέταρτον του δι' έκαστον έξ αύτών έπιδικασθέντος ποσού.

Έν ή περ πώσσει τό ποσόν των όκτώ έκατομμυρίων δέν ήθελον έπαρκέσει διά την πληρωμήν τής κατά τά άνωτέρω καθοριζομένης έφ' άπαξ άποζημιώσεως διά τό σύνολον των δικαιούχων, ή άποζημιώσις αύτη θα μειούται έν άναλογία του ως άνω διατεθειμένου ένεργητικού δι' άποφάσεως του Ύπουργού τής Γεωργίας καθορίζούσης την μείωσιν του ποσού του καταβολής. Έξαιρούνται τής ταιούτης μείωσεως νομίμως έπιδικασθείσαι άποζημιώσεις όν τό καταβλητέον ποσόν είναι κατώτερον των τριάνοντα λιρών.

'Ο κατά τό άρθρον 2 του νόμου 4097 καταρτισμός μητρώου άποζημιώσεως των δικαιούχων γενήσεται μετά τό πέρας τής εκδικάσεως των τριών τετάρτων των έμπροθέσμως ύποβληθέντων κατά νόμον αίτήσεων.

5. 'Η έν τώ άρθρφ 9 του νόμου 4097 έπιβαλλομένη κρά-

τησις επί των καταβληθησομένων άποζημιώσεων όρίζεται εις 1 1)2 0)0.

6. 'Η κατά τον νόμον 4097 Έπιτροπή δύναται νά έπιβάλη έπιβεβαωτικόν όρκον εις τούς αίτούντας δικαιούχους.

Άρθρον 4.

Μετά τό πέρας τής εκδικάσεως άπασών των έμπροθέσμως ύποβληθεισών αίτήσεων άποζημιώσεως καταρτίζεται ύπό τής Έπιτροπής πίναξ εις όν άναγράφονται τό όνοματεπώνυμον του δικαιούχου, ή ως συνταξ ούχου ή ύπαλλήλου ιδιότης αύτου και τό έπιδικασθέν έκάστφ ποσόν άποζημιώσεως. 'Ο πίναξ δημοσιεύεται εις την Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως και άπαξ εις δύο των έν Αθήναις και μίαν των έν ταίς έθραις των νομών ήμερησίων έφημερίδων.

Έντός διμήνου προθεσμίας, άρχομένης από τής έπομένης τής εις την Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως του πίνακος, έπιτρέπεται εις τε τούς δικαιούχους και την Διεύθυνσιν Άνταλλαγής ή ύποβολή ήτιολογημένης ένστάσεως κατά τής έν τώ πίνακι έγγραφής δικαιούχου τινός.

Βάσει των ύποβληθησομένων ένστάσεων ένεργείται άναψηλάφησις των καθ' όν αί ένστάσεις άποφάσεων ύπό τής ιδίας έν άρθρφ 5 του νόμου 4097 όρίζομένης Έπιτροπής, ήτις ή άπορρίπτει την ένστασιν ή τροποποιεί την εκδοθείσαν άπόφασιν μεταρρυθμίζουσα την έν τώ πίνακι έγγραφην του δικαιούχου.

Αξίωση τής εκδικάσεως των ένστάσεων ή πίναξ καθίσταται ίσοιςτιός και επί τη βάσει των έν αύτφ έγγραφών συντάσσεται τό μητρώον άποζημιώσεως των δικαιούχων.

'Ο παρών νόμος, ψηφισθείς ύπό τής Βουλής και τής Γερουσίας και παρ' Ημών σήμερον εκδοθείς, δημοσιευθήτω διά τής Έφημερίδος τής Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Έν Αθήναις τή 30 Απριλίου 1930.

Ο Πρόεδρος τής Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οι Ύπουργοι

Επί τής Γεωργίας

Κ. Σπυρίδης

Επί των Οικονομικών

Γ. Μαρκής

Έθελωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τή 2 Μαΐου 1930.

Ο Ύπουργός τής Δικαιοσύνης

Δ. Δίγκας

(3)

Περί κυρώσεως και τροποποιήσεως του από 11 Ιανουαρίου 1930 Ν. Α. «περι συμπληρώσεως των νόμων περί Αστυνομίας Πόλεων».

Νόμος 4612

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντες ύπ' όψει τό άρθρον 75 του Συντάγματος, εκδιδόμεν τον έπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ύπό τής Βουλής και τής Γερουσίας.

Άρθρον 1.

Κυρούται τό από 11 Ιανουαρίου έ. έ. Νομοθετικόν Διάταγμα «περί συμπληρώσεως των νόμων περί Αστυνομίας Πόλεων» έχον ούτω :

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντες ύπ' όψει τό άρθρον 77 του Συντάγματος, την από 21 Δεκεμβρίου π. έτους άπόφασιν τής Βουλής «περί έξουσιοδοτήσεως τής Κυβερνήσεως πρός έκδοσιν Νομοθετικών Δια-

ταγματών κατά τὰς διακοπὰς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς», ὡς καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 33 τῆς ὑπὸ στοιχείῳ ε' τῆς 7 Ἰανουαρίου 1930 συνεδριάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσουσαι·

Ἄρθρον 1.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 2815 προτίθεται ἄρθρον 36α ἔχον οὕτω:

I. «Με φυλάκισιν δύο μηνῶν μέχρι 3 ἐτῶν καὶ μὲ στερήσιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἢς ἡ διάρκεια ὀριζομένη ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου δὲν δύναται νὰ ᾖ κατωτέρα τοῦ ἐνὸς ἔτους, οὔτε ἀνωτέρα τῶν 5 ἐτῶν, τιμωρεῖται πᾶς ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος

1) Ὅστις προκαλεῖ ἢ παροτρύνει ἢ συμβουλεύει ἢ ἐνεργεῖ ἢ καθίσταται πρόξενος καθ' οἷονδῆποτε τρόπον ἀπειθείας εἰς τοὺς κανονισμοὺς ἢ τὰς διαταγὰς προφορικὰς ἢ ἐγγράφους τῶν ἀνωτέρων του.

2) Οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες δύο ἢ πλείότεροι ἡνωμένοι καὶ ἐνεργοῦντες ἐκ συμφώνου α') εἰς πρόσκλησιν τῶν ἀνωτέρων τῶν ἀποποιοῦνται νὰ ὑπακούσωσιν εἰς τὰς προφορικὰς ἢ ἐγγράφους διαταγὰς αὐτῶν ἢ β') ἐνεργοῦσιν ἐναντίον τῶν διαταγῶν τούτων ἢ γ') συγκεντροῦνται ἄνευ ἀδείας τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων ἢ δ') συναποφασίζουσιν αὐθαίρετον ἀπουσίαν ἔστω καὶ ἂν δὲν ἔλαβεν χώραν τοιαύτη ἢ πληρο-φορηθέντες τοιαύτην ἀπόφασιν ἢ ἀπουσίαν προσχωρήσωσιν εἰς ταύτην.

3) Ὅστις ὑποβάλλει ἢ προσπαθεῖ νὰ παροτρύνῃ ἢ συμβουλεύσῃ τὴν ὑποβολὴν ὁμαδικῶν ἢ παραπόνων προφορικῶν ἢ ἐγγράφων ἢ ἐνεργεῖ καθ' οἷονδῆποτε τρόπον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

4) Ὅστις ἀρνεῖται ἢ παραμελεῖ νὰ ὑπακούσῃ εἰς διαταγὴν ἀνωτέρου του.

5) Ὅταν διαταχθεῖς ἐπιφυλακῆς δὲν προσέρχεται εἰς τὴν θέσιν του, ἢ ὑπηρεσίαν εἰς ἣν ἀνήκει, ἢ διατελὼν ἐν ἐπιφυλακῇ ἐγκαταλείπει ταύτην ἄνευ ἀδείας. Ἐν ἐπιφυλακῇ τίθενται καὶ οἱ ἐν διαθεσιμότητι ἢ ἀργίᾳ.

6) Ὅστις διατεταγμένος εἰς ὑπηρεσίαν δὲν ἐκτελεῖ ταύτην, ἢ ἐγκαταλείπει αὐτὴν πρὶν ἢ ἀντικατασταθῇ κανονικῶς ἢ χωρὶς νὰ ἐκτελέσῃ ταύτην.

7) Ὅστις ἀπουσιάζει ἄνευ ἀδείας, ἢ χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ δεδικαιολογημένη καὶ εὐλογος αἰτία, διατελὼν ἐπ' ἀδείᾳ, ὑπερβαίνει ταύτην πέραν τῶν τριῶν ἡμερῶν.

8) Ὅστις διατελὼν μὲ φύλλον πορείας δὲν παρουσιασθῇ εἰς τὴν εἰς ἣν μεταβαίνει θέσιν ἢ δὲν ἐπανέρχεται εἰς ταύτην κατὰ τὸν προσδιορισθέντα χρόνον χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ δεδικαιολογημένη καὶ εὐλογος αἰτία.

9) Οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι οἵτινες μετὰ κοινὴν σκέψιν καὶ ἀπόφασιν ὑποβάλλουσιν τὴν ἀπὸ τοῦ Σώματος παραίτησιν ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ ἐμποδίσωσιν ἐνέργειάν τινα τῆς διοικήσεως.

10) Ὅστις συμβουλεύει, παροτρύνει ἢ προκαλεῖ οἷονδῆποτε ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον εἰς τὴν διάπραξιν οἷονδῆποτε τῶν ἀνωτέρω ἀδικημάτων ἢ καθ' οἷονδῆποτε τρόπον ἐνεργεῖ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἔστω καὶ ἂν τὸ ἀδίκημα δὲν ἐτελέσθῃ.

11) Οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι οἵτινες διαπράττουσι παρά-βασιν τινὰ ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἄρθρων 36 καὶ 39 ἐδάφ. 1 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 2815.

II. Ἀνώτερος κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος θεωρεῖται οὐ μόνον ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος ἀλλὰ καὶ ὁ ἀρχαιότερος μεταξὺ ὁμοιοβάθμων.

III. Ἐπὶ ἀπασῶν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων παραβάσεων καθὼς καὶ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 36 καὶ 39 ἐδάφ. 1 τοῦ νόμου 2815 «περὶ Ἀστυνομίας Πόλεων» προβλεπομένων:

α') Ἐφαρμόζεται ὑποχρεωτικῶς ἡ ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. 22 Δεκεμβρίου 1923 καθοριζομένη διαδικασία περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τινῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ διατασσόμενης πάντοτε

προφυλακίσεως ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν καταστῇ ἐφικτὴ ἡ ἄμεσος ἐκδίκασις.

β') Ἐὰν τὸ δικαστήριον δὲν ὀρίσῃ τὴν διάρκειαν τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω στερήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων αὐτῇ ἐπέ-ρχεται αὐτοδικαίως καὶ διαρκεῖ ἐπὶ ἐν ἔτος.

γ') Δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις περὶ μετατροπῆς τῆς ποινῆς.

δ') Ἡ ἀσκήσις ἐνδίκου μέσου δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλε-σιν τῆς ἀποφάσεως.

ε') Ἡ πειθαρχικὴ δίωξις εἶναι ἀνεξάρτητος τῆς ποινικῆς τοιαύτης, τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας δικαιοκρινόμενου νὰ ἀσκή-σῃ τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν του ἐν πάσῃ περιπτώσει.

στ') Ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ αἰτία θεωρεῖται τὸ γεγο-νὸς ὅτι αἱ παραβάσεις αὗται ἔλαβον χώραν ἐν ἐπιφυλακῇ, ἢ διαταράξῃ τῆς δημοσίας τάξεως, ἢ ὅτε ἡ ὑπηρεσία διὰ λόγους δημοσίας ασφαλείας ἢ τάξεως εἶχεν ἰδιαιτέραν ἀνάγκην ὑπαλ-λήλων, ἢ κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἢ ἕνεκα τῆς ὑπηρεσίας, ἢ πρὸς ἐκδίκησιν ἕνεκα διοικητικῆς τινὸς πράξεως ἢ ἐὰν ὁ ὑπάλληλος διετέλει ὑπὸ παραίτησιν ἢ πειθαρχικὴν τινὰ δίωξιν.

Ἄρθρον 2.

Ὅσάκις τὸ πειθαρχικὸν Συμβούλιον ἐπιβάλλει ποινὴν ἀπο-λύσεως αὐτῇ δύνανται νὰ ἐκτελῇται καὶ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου 3095 πρὸς ἐσμὴν ὑποβολῆς αἰτήσεως ἐξι-ρέσεως μέλους τινὸς τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου περιορίζε-ται εἰς τρεῖς ἡμέρας.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἀνωτέρω ἀδικήματα διώκονται κατ' ἐγκλήσιν τοῦ Ἀρ-χιηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας ἢ τοῦ οἰκείου Ἀστυνομικοῦ Διευθυν-τοῦ, ἐξουσιοδοτούμενου πρὸς τοῦτο παρὰ τοῦ αὐτοῦ Ἀρχηγοῦ. Ὅστις παρὰπέμπει τὰς συμφώνως τῷ Νομοθετικῷ Διατάγ-ματι τῆς 22 Δεκεμβρίου 1923 ἐκθέσεις πρὸς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελέα.

Ἄρθρον 4.

Καταργοῦνται 1) τὸ τελευταῖον ἐδάφ. τῆς παραγράφου VI τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 2815 καὶ 2) αἱ παράγραφοι 2—6 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ ἰδίου νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰανουαρίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Α. Μιχαλακόπουλος

Τὰ Μέλη

Δ. Δίγκας, Γ. Παπανδρέου, Γ. Μαρκῆς, Π. Βουρλούμης, Β. Καραπαναγιώτης, Κ. Σπυρίδης, Ἐμ. Ἐμμανουηλίδης, Θ. Σοφούλης.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 7 ἐδάφ. τοῦ I κεφαλαίου τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὡς ἄνω Νομοθετικοῦ Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ὅστις ἀπουσιάζει ἄνευ ἀδείας ἢ χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ δεδι-καιολογημένη καὶ εὐλογος αἰτία διατελὼν ἐν ἀδείᾳ ὑπερβαί-νει ταύτην».

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γε-ρουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω θι-

τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν
Γ. Σίδερης

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

(4)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1929 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3464, τοῦ κυρώσαντος τὸ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Διάταγμα περὶ συστάσεως Ταμείου Προνοίας ἰδιοκτητῶν Ἀυτοκινήτων Λεωφορείων».

Νόμος 4616

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 11 Μαΐου 1929 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3464, τοῦ κυρώσαντος τὸ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Διάταγμα περὶ συστάσεως Ταμείου Προνοίας ἰδιοκτητῶν Ἀυτοκινήτων Λεωφορείων», τροποποιούμενον οὕτω:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, τὴν ἀπὸ 2 Ἀπριλίου 1929 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐκδόσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατὰ τὰς διακοπὰς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς», κεκυρωμένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς ἀπόσπασμα τῶν ἐπισήμων πρακτικῶν τῆς ὑπὸ στοιχ. Θ' τῆς 2 Μαΐου 1929 συνεδριάσεως τῆς Εἰδικῆς Γνωμοδοτικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, καθ' ἣν ἐνεκρίθη τελειωτικῶς τὸ κάτωθι Ν. Διάταγμα.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἁρθρου 6 τοῦ ὑπ' ὄψει Νομοθετικοῦ Διατάγματος προστίθεται:

Ἐπίσης ἀποδίδεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς τὸ αὐτὸ ποσὸν φόρου εἰς τὸ διὰ τοῦ παρόντος συνιστώμενον Ταμεῖον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ εἰδικοῦ ταμείου ἢ νομικοῦ προσώπου, εἰς ὃ τυχὸν ἐξεχωρήθῃ τὸ ἐκ τῆς φορολογίας ταύτης ἔσοδον.

Ἄρθρον 2.

Ἡ δευτέρα, τρίτη καὶ τετάρτη παράγραφος τοῦ ἁρθρου 7 ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἐξῆς:

«Εἰσπράκτωρ αὐτοκινήτου λεωφορείου μὴ χορηγῶν εἰς ἐπιβάτην εἰσιτήριον τῆς ἐκτελουμένης διαδρομῆς ἢ χορηγῶν τοιοῦτον χρησιμοποιοῦν ἤδη τιμωρεῖται μὲ κράτησιν καὶ μὲ πρόστιμον ἀπὸ πεντήκοντα μέχρι διακοσίων πεντήκοντα δραχμῶν. Ὁ τρόπος τῆς εἰς τοὺς ἐπιβάτας τῶν ἰδιωτικῶν λεωφο-

ρείων χορηγήσεως εἰσιτηρίων κανονισθῆται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ.

«Εἰς τὰς αὐτὰς ποινικὰς ὑπόκεινται:

α) Ὁ συνεργήσας εἰς τὴν ἀνωτέρω πράξιν τοῦ εἰσπράκτορος ὁδηγὸς λεωφορείου.

β) Ὁ εἰσπράκτωρ ἢ ὁδηγὸς ὁ μὴ τηρῶν προσηκόντως τὸ δελτίον ἐλέγχων εἰσιτηρίων ἢ ἐργαζόμενος ἄνευ ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ἢ μὴ ἔχων τὴν ἀδειαν ταύτην μεθ' ἑαυτοῦ.

γ) Ὁ ἀρνούμενος, κωλύων ἢ καθ' οἷονδῃποτε τρόπον διαγερᾶν τὸν ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων ἐλεγχον εἰσπράκτωρ, ὁδηγὸς ἢ ἰδιοκτήτης λεωφορείου.

δ) Πᾶς εἰσπράκτωρ ἢ ὁδηγὸς διαθέτων ἄλλως τὰ πρὸς χρῆσιν τοῦ λεωφορείου παραδοθέντα αὐτῷ παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου εἰσιτήρια.

ε) Πᾶς ἰδιοκτήτης λεωφορείου δανείζων ἢ διαθέτων ἄλλως τὰ πρὸς χρῆσιν τοῦ λεωφορείου τοῦ χορηγηθέντα αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ταμείου εἰσιτήρια, ὡς καὶ ὁ λαμβάνων τὰ εἰσιτήρια ταῦτα.

«Τὰ ὡς ἄνω ἐπιβαλλόμενα καὶ εἰσπραττόμενα πρόστιμα ἀποτελοῦσι τοὺς πόρους τοῦ Ταμείου, εἰς ὃ καὶ καταβάλλονται ἀμέσως ἐπὶ τῇ βάσει ἀποσπάσματος τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ ἐντεταλμένου τὴν εἰσπραξὶν τῶν ὑπὸ τοῦ Πταισματοδικείου ἐπιβαλλομένων προστίμων.

«Εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἀνωτέρω παραβάσεων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 1 ἕως 7 τοῦ νόμου 237 τοῦ 1914 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ πταισμάτων».

«Δι' οἰκονομίας τῶν ἀνωτέρω παραβάσεων καὶ ἀνεξαρτήτως τῶν ὡς ἄνω ποινῶν δύναται α) δι' ἀποφάσεως ἀμετακλήτου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συγκοινωνίας ν' ἀφαιρεθῇ μέχρις ἐνδὲς μηνὸς καὶ ἡ ἀδεία ἰκανότητος τοῦ παραβάτου ὁδηγοῦ, β) νὰ ἀφαιρεθῇ μέχρις ἐνδὲς μηνὸς ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, εἰδοποιουμένης πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Συμβουλίου, ἢ ἀδεία ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος τοῦ παραβάτου εἰσπράκτορος.

«Ἐὰν εἰσπράκτωρ αὐτοκινήτου λεωφορείου, οὗ ὁ ἴδιος εἶναι ἰδιοκτήτης ἢ ὁδηγούμενος ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἰδιοκτήτου δὲν ἐχορήγησεν εἰσιτήρια εἰς τοὺς ἐπιβάτας αὐτοῦ, ἀνεξαρτήτως τῶν ὡς ἄνω ποινῶν, δι' ἀποφάσεως ἀμετακλήτου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συγκοινωνίας ἀφαιρεῖται ἡ ἀδεία κυκλοφορίας τοῦ λεωφορείου ἀπὸ 15 μέχρι 30 ἡμερῶν ἢ τὸ Συμβούλιον τοῦ Ταμείου δύναται νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἐν τῷ ἐργοστάσιῳ τῆς Διευθύνσεως τῶν Σ) δρόμων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συγκοινωνίας κράτησιν τοῦ λεωφορείου ἐπὶ χρονικὸν διάστημα μὴ ὑπερβαίνον τὰς 15 ἡμέρας, ἄνευ οὐδεμιᾶς εὐθύνης τοῦ Δημοσίου δι' οἰκονομίας ζημιᾶν ἢ βλάβην κατὰ τὸν χρόνον τῆς κράτησεως. Ἡ ἀρμοδία Ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ, εἰδοποιουμένη παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Συμβουλίου, ὑποχρεοῦται νὰ ὁδηγήσῃ τὸ λεωφορεῖον εἰς τὸ ἐργοστάσιον τῆς Διευθύνσεως Σ) δρόμων.

«Ἐφ' ὅσον τὰ πρὸς χρῆσιν τῶν ἰδιωτικῶν λεωφορείων εἰσιτήρια ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ Ταμείου, ἡ χρησιμοποίησις ἄλλων εἰσιτηρίων τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν, πᾶσα δὲ παραποίησις ἢ ἀπομίμησις τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἐκδιδομένων ἢ τῶν διασφαλιζόντων τὴν γνησιότητα αὐτῶν σημείων καὶ ἰδιαίτερων γνωρισμάτων, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον 6 μηνῶν.»

Ἐν συνεχείᾳ τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ αὐτοῦ ἁρθρου προστίθενται τὰ ἐξῆς: «α) πρόσωπα ἐκτελοῦντα ὑπηρεσίαν τῷ Ταμείου, ὧν ὁ ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ δέκα ἐπὶ τοῦ συνόλου ἢ τινῶν λεωφορεϊκῶν γραμμῶν, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Δ. Συμβουλίου. στ) οἱ ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου διαρριζόμενοι ἐλεγχταὶ ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν ἰδιωτικῶν λεωφορείων.

«Ὁ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἢ ἔνεκα τῆς ἐκτελέσεως τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων ἐλεγκτοῦ ἐξυβρίζων αὐτὸν τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν».

*Άρθρον 3.

Εἰς τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ αὐτοῦ Νομ. Διατάγματος καὶ μετὰ τὰς λέξεις «ἐνεκρίθη μεταγενεστέρως» προστίθεται «ἢ ἐχορηγήθη ἄδεια κυκλοφορίας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας καὶ ἐτέθησαν ἐν κυκλοφορίᾳ ἐντὸς τοῦ πρώτου τριμήνου τοῦ ἔτους 1926».

Εἰς τὸ ἐδάφιον δ' τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ὑπ' ὄψει Ν. Διατάγματος ἡ λέξις «τριῶν» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «τεσσάρων».

Ἐν συνεχείᾳ τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 9 προστίθεται ἐδάφιον ε' ἔχον οὕτω: «Ἐν περιπτώσει διακοπῆς τῆς λειτουργίας τοῦ λεωφορείου μὴ ὑπερβαινούσης τοὺς 6 μῆνας, προκειμένου περὶ ριζικῆς μετατροπῆς κινήτου συστήματος, ἐφ' ὅσον ἡ μετατροπὴ εἶχεν ἀποφασισθῇ πρὸ τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1925».

*Άρθρον 4.

Οἱ μὴ ὑποβαλόντες αἰτήσεις ἀποζημιώσεως ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ὑπ' ὄψει Ν. Διατάγματος διμήνου προθεσμίας, δύνανται νὰ υποβάλωσι ταύτας ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Τοιαύτας αἰτήσεις δύνανται νὰ υποβάλωσιν ἐκ νέου ἐντὸς τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω προθεσμίας καὶ οἱ ἰδιοκτῆται αὐτοκινήτων λεωφορείων, ὧν αἱ περὶ ἀποζημιώσεως αἰτήσεις ἀπερρίφθησαν καὶ οἵτινες ἀποκτῶσι, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, δικαίωμα ἀποζημιώσεως.

*Άρθρον 5.

Ἐκ τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ὑπ' ὄψει Ν. Διατάγματος ἀπαλείφεται ἡ ἀπὸ τῶν λέξεων «δὲ» αὐτοκίνητα λεωφορεῖα κτηθέντα....» μέχρι τέλους τῆς παραγράφου περικοπῇ.

Αἱ δύο πρώται σειραὶ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἐξῆς: «Ἐντὸς προθεσμίας 10 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, δυνάμενης νὰ παραταθῇ ἐπὶ δύο εἰσέτι μῆνας...»

*Άρθρον 6.

Αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τοῦ Δ. Συμβουλίου σχετικῶς μὲ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν 4.000—6.000 θέσεων τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ὑπ' ὄψει Ν. Διατάγματος παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ, οἱ δὲ δυνάμει τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος καταργουμένης διατάξεως τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ὡς εἴρηται Ν. Διατάγματος λαβόντες περιορισμένην ἀποζημίωσιν, δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης μέχρι τοῦ ποσού, εἰς ὃ θὰ ἀνήρχετο ἄνευ τῆς ὡς εἴρηται καταργουμένης διατάξεως.

*Άρθρον 7.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 15 καταργεῖται, οἱ δὲ δυνάμει ταύτης λαβόντες περιορισμένην ἀποζημίωσιν δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς συμφώνως πρὸς τὰς λοιπὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ὄψει Ν. Διατάγματος καὶ τοῦ παρόντος.

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 15 ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἐξῆς:

«Οἱ γενόμενοι ἰδικτητῆται αὐτοκινήτων λεωφορείων μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1928 δικαιοῦνται ἀποζημιώσεως, ἐφ' ὅσον περιλαμβάνονται εἰς τὸν ἀρχικὸν πίνακα τῶν ἀποζημιώσεων καὶ δὲν ἀπεζημιώθησαν εἰσέτι, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ὁ ἀριθμὸς τοῦ αὐτοκινήτου δικαιούται ἀποζημιώσεως κατὰ τὸν ἰσχύοντα μέχρι σήμερον νόμον.

«Δι' αὐτοκίνητα λεωφορεῖα κτηθέντα μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1927 καταβάλλεται ἀποζημίωσις οὐκ μείζων ἐκείνης, εἰς ἣν ἐδικαιούτο ὁ πρὸ τῆς χρονολογίας ταύτης ἰδιοκτῆτης, ἐὰν δὲ τὸ πρὸς ἀγορὰν τοῦ λεωφορείου καταβλήθῃν τίμημα εἰναι ἔλασσον τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης, καταβάλλεται εἰς τὴν νέον ἰδιοκτῆτην μόνον τὸ τίμημα τοῦτο, ὡς καὶ αἱ κατὰ τὴν

τελευταίαν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 12 τυχὸν πρόσθετοι δαπάναι ἐπισκευῶν καὶ συμπληρώσεων μέχρι τοῦ συνόλου τῆς ἀποζημιώσεως, εἰς ἣν ἐδικαιούτο ὁ πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1927 ἰδιοκτῆτης».

*Άρθρον 8.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει καταβάλλεται δις ἀποζημιώσις διὰ τὸ αὐτὸ αὐτοκίνητον λεωφορεῖον.

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Ταμείου δύναται καὶ αὐτεπαγγέλτως, διὰ λόγους ἀσφαλείας καὶ ἐμφανίσεως, νὰ ἐπιδικάσῃ ἀποζημιώσιν καὶ διὰ πᾶν ἀποζημιώσιμον αὐτοκίνητον λεωφορεῖον, ὃ ὁ ἰδιοκτῆτης δὲν ὑπέβαλεν αἴτησιν ἀποζημιώσεως συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ὄψει Ν. Διατάγματος καὶ τοῦ παρόντος.

*Άρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς:

«Εἰς τὸν καθορισμὸν πάσης ἀποζημιώσεως ὑπολογίζεται μείωσις τοῦ συνόλου αὐτῆς κατὰ πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου 1929 μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως».

*Άρθρον 10.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ αὐτοῦ Νομοθετ. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀπαγορεύεται ἡ κυκλοφορία ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος ἀναφερομένης περιοχῆς εἰς αὐτοκίνητα λεωφορεῖα κυκλοφοροῦντα ἤδη ἐκτὸς τῆς περιοχῆς ταύτης, μέχρι δὲ τῆς 31 Μαρτίου 1930 εἰς νέα λεωφορεῖα τὸ πρῶτον τιθέμενα εἰς κυκλοφορίαν, ἐκτὸς τῶν περιλαμβανομένων εἰς τοὺς παρὰ τῆς Ἐταιρείας Πάουερ ἂντ Τρόξιον ἐγκεκριμένους πίνακας.

Διὰ Διατάγματος ἐφ' ᾧ παρὰ ἐκδοθησομένου θέλουσι καθιερωθῇ οἱ ὅροι, αἱ ὑποχρεώσεις καὶ οἱ κανονισμοὶ κυκλοφορίας εἰς οὓς θὰ ὑπάγωνται τὰ αὐτοκίνητα ταῦτα, ὡς καὶ ὁ τρόπος χορηγήσεως καὶ ἀνακλήσεως τοιούτων ἀδειῶν».

Εἰς τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 18 μετὰ τὴν λέξιν «φυλάκισιν» τίθεται ἡ λέξις «τουλάχιστον».

*Άρθρον 11.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀνανέωσις τῆς ἀδείας κυκλοφορίας, ἢ εἰς οἰανδήποτε λεωφορεϊκὴν γραμμὴν τοποθέτησις ἢ ἡ ὅπωςδήποτε ἄλλως κυκλοφορεῖ ἐντὸς τῆς ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ ὑπ' ὄψει Ν. Διατάγματος ἀναφερομένης περιοχῆς λεωφορείου αὐτοκινήτου παραμεινάντος ἐν ἀργίᾳ ἐπὶ ἐν ἔτος, ὑπολογιζόμενον ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑποβολῆς τῆς περὶ ἀνανέωσης τῆς ἀδείας κυκλοφορίας ἢ τῆς τοποθέτησεως εἰς λεωφορεϊκὴν γραμμὴν αἰτήσεως. Τοιαύτη ἀνανέωσις ἢ τοποθέτησις γενομένη κατόπιν ψευδῶν εἰσηγήσεων καὶ πληροφοριῶν, ἀνακαλεῖται ὁ δὲ χρησιμοποίησας αὐτὴν τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τουλάχιστον τριῶν μηνῶν. Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑπόκειται καὶ ὁ δοὺς τὰς ψευδεῖς πληροφορίες.

*Άρθρον 12.

Ἡ ἐκδίκασις τῶν εἰς ἐαθμὸν πλημμελήματος παραβάσεων τοῦ ὑπ' ὄψει Ν. Διατάγματος καὶ τοῦ παρόντος, γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 22) 28 Νοεμβρίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τινῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ».

*Άρθρον 13.

Πᾶσα δαπάνη ἐκτυπώσεως εἰσιτηρίων, πωλήσεως καὶ καταγραφῆς αὐτῶν, λογιστικῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει, γραμματείας καὶ διεκπεραιώσεως, ἐγκαταστάσεως γραφείων, φωτισμοῦ, γραφικῶν ἐξόδων τοῦ Ταμείου καὶ πᾶσα δαπάνη διὰ τὴν παρακολούθησιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν περὶ εἰσπράξεως τοῦ φάρου 5 α) ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν ἰδιωτικῶν λεωφορείων διατάξεων τοῦ νόμου 3464 καὶ τοῦ παρόντος βαρύνει ἀποκλειστικῶς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν ἰδιωτικῶν λεωφορείων καὶ ὁ μέτρον ἡθέλεν ἐγκρίνει ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργός, τοῦ

τυχόν ἐλλείμματος βαρύνοντος τὰς ἐκ τοῦ φόρου 5 ο)ο εἰσπράξεις.

Τὸ ὑπαλλήλικόν καὶ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν τοῦ Ταμείου προσλαμβάνεται, κατόπιν δημοσίας προσηλγήσεως, ἐκ τῶν ἐχόντων ἐκπληρώσει τὴν στρατιωτικὴν τῶν ὑποχρέωσιν, προτιμωμένων τῶν ἐφεδρῶν καὶ ἐκ τούτων τῶν ἐχόντων μείζονα ὑπηρεσίαν μετώπου.

Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὸ ἤδη ὑπηρετούν προσωπικόν.

Ἄρθρον 14.

Διὰ πᾶσιν εἰς χεῖρας τοῦ Ταμείου κατὰσχισιν τὸ τελευταῖον τοῦτο δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 928 ἕως 931 τῆς Π.δ. Δικονομίας προβλεπομένην δέλωσιν τρίτου. Ἀντὶ τοιαύτης δηλώσεως ἐκδίδεται πράξις τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Συμβουλίου ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπίδοσως τοῦ κατὰσχετηρίου, βεβαιούσα τὴν ὑποβολὴν ἢ οὐ αἰτήσεως ἀποζημιώσεως ὑπὸ τοῦ κατὰσχισι καὶ ἀναφέρουσα τὸ ποσὸν τῆς ἐπιδικασθείσης τυχόν ἀποζημιώσεως. Κατὰ τῆς πράξεως ταύτης δὲν ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ ἢ ἄλλο ἐνδίκαιον μέσον.

Ἄρθρον 15.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Μαΐου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

Η. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Τὰ μέλη

Ἀλ. Καραπάνος, Π. Πετρίδης, Κ. Ζαβιτζιάνος, Γ. Μαρῆς, Π. Βουρλούμης, Ἀν. Χρηστάκης, Ι. Κανναβός, Εμμ. Εμμανουηλίδης, Θ. Σοφούλης, Π. Ἀργυρόπουλος Ἀπ. Δοξιάδης.

Ἄρθρον δευτέρον.

Κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τῆς κυκλοφορίας τῶν ἰδιωτικῶν αὐτοκινήτων λεωφορείων, τὴν ἐπιβαλλομένην ἐκ τῶν διατάξεων τῆς Συντάξεως περὶ προμηθείας ἤλεκτρισμοῦ καὶ περὶ μεταφορῶν ὡς καὶ τῶν ἐπισιτικῶν ἢ τροποποιουσῶν ταύτην, ἀποζημιώνονται ἐκεῖνοι μόνον οἱ ἰδιοκτῆται οἱ κατεγμένοι κατὰ τὰς νεμμένας διατάξεις τοῦ νόμου 3464 καὶ τοῦ παρόντος δικαιώματος ἀποζημιώσεως, τῶν λοιπῶν ὑποχρεούμενων γὰρ ἀπομακρύνονται τὰ λεωφορεῖα τῶν τῆς κυκλοφορίας ἄνευ τινὸς ἀποζημιώσεως.

Διὰ τὴν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δ. Συμβουλίου ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τῆς κυκλοφορίας αὐτοκινήτων λεωφορείων, εἴτε δικαιουμένων ἀποζημιώσεως εἴτε μὴ, δὲν ἀπαιτεῖται αἰτήσις ἀποζημιώσεως τῶν ἰδιοκτῆτων.

Καταργεῖται τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 3464, ἐκ δὲ τοῦ δευτέρου ἁρθρου τοῦ νόμου τοῦτου ἀπαλείφεται ἡ φράσις «κατὰ τὴν πρώτην τριετίαν ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος». Καταργεῖται ἐπίσης ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἁρθρου 8 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 11 Μαΐου 1929.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ

τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαΐου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Ν. Ἀβραάμ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Λίγκας

(5)
Περὶ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου.

Νόμος 4618

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνεται ἡ χορηγία ποσοῦ 2.500.000 εἰς τὸ Γεν. Ἐκκλησι. Ταμεῖον, ἐγγεγραμμένης πρὸς τοῦτο εἰδικῆς πιστώσεως ὑπὸ Καθ. ἁρθρ. τοῦ ἰδ. προσημοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ἐκπαιδεύσεως καὶ Θρησκευμάτων κλπ. τῆς χρήσεως 1929—30.

Ἡ ἀνωτέρω χορηγία παρέχεται ὑπὸ τύπον δανείου ἐξοφλητέου κατὰ τὰ ὁρισθησόμενα δι' ἰδίαν συμφωνίαν μεταξὺ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καὶ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν Ἐκπαιδεύσεως καὶ Θρησκευμάτων.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαΐου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Γ. Μαρῆς

Ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ.

Γ. Παπανδρέου

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Λίγκας

(6)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ ὁργανισμοῦ τοῦ Ἑθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κλπ.

Νόμος 4620**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ**

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Φοιτῶνται προσελθόντες τὸ πρῶτον εἰς τὴν τμηματικὴν ἐξέτασιν τοῦ Πανεπιστημιακοῦ ἔτους 1928—1929 κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον καὶ ἀποτυχόντες εἰς δύο ἢ πλείονα μαθήματα ἐπανεξετάζονται ἐν ἐτέρᾳ περιόδῳ ὁρίζομένη ὑπὸ τῆς Σχολῆς.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἐνεκεν ἀσθενείας προσελθόντας τὸ πρῶτον κατὰ μῆνα Ἰανουάριον.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐν τῇ παραγρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 224 τοῦ νόμου 2905 «περὶ ὁργανισμοῦ τοῦ Ἑθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου» φράσις «μεταξὺ δύο καὶ ἑξ μνηῶν» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «μεταξὺ δύο καὶ τεσσάρων μνηῶν».

Ἄρθρον 3.

Ἡ διαδικασία πρὸς πλήρωσιν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων αὐτοτελῶν ἐδρῶν δὲν δύναται νὰ διεξαχθῇ διὰ πλείονας τῶν δύο ἐδρῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ πώλησις τῶν διὰ τοὺς φοιτητὰς ἐπιστημονικῶν βιβλίων τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου γίνεται ἐν τῷ ἐσωτερικῷ εἴτε δ.ἀ τοῦ ἐλευθερίου ἐμπορίου εἴτε διὰ τοῦ Γραφείου δημοσιευμάτων τοῦ Πανεπιστημίου, ἀπαγορευομένης πάσης βεβιωσέως περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ ἀγοραστοῦ. Ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτῃ περιπτώσει τὸ Πανεπιστήμιον λαμβάνει παρὰ τοῦ συγγραφέως 10 ο)ο ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ συγγράμματος, μὴ ἐπιτρεπομένης ἀντιθέτου συμφωνίας. Συγγραφεὺς ὅστις πωλεῖ ἀντίτυπα κατ' ἄλλον τρόπον τιμωρεῖται μὲν πρῶτισμον ἢ κράτισιν.

Εἰς τὴν ἄνω ποσὴν ὑπόκειται καὶ πᾶς, ὅστις δι' οἰουδήποτε τρόπου τηρεῖ κατὰλογον τῶν φοιτητῶν, οἵτινες ἀγοράζουσι τὸ ἐπιστημονικὸν σύγγραμμα καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 5.

Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἀναγράφεται ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον πίστωσις ἐνὸς μὲν ἑκατομμυρίου δραχμῶν διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1930—31, διακοσίων δὲ πενήτηκοντα χιλιάδων διὰ τὰς ἐπομένους χρήσεις χάριν τοῦ ἐφοδιασμοῦ τοῦ φοιτητικοῦ ἀναγνωστηρίου μὲ τὸν ἀπολύτως ἐπαρκῆ ἀριθμὸν ἀντιτύπων ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ἀναφερομένων ἢ καὶ ἄλλων ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων. Τὸ εἶδος τῶν συγγραμμάτων καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγοραστέων ἀντιτύπων αὐτῶν ὁρίζεται ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς Ἐφορείας τῆς Πανεπιστημιακῆς Δέσσης.

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω πτώσεων ποσὴν μέχρι 50 χιλιάδων κατ' ἔτος διατίθεται πρὸς ἀγορὰν ἀντιτύπων ἐκ τῶν αὐτῶν συγγραμμάτων διὰ βραβεῖα εἰς τοὺς ἀποδεδειγμένως ἀπόρους φοιτητὰς τοὺς ἐξαιρετικῶς ἀριστεύσαντας εἰς τὰς τμηματικὰς αὐτῶν ἐξετάσεις. Ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων τούτων γίνεται τῇ προτάσει ἐκάστης Σχολῆς ὑπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ὄνω Ἐφορείας.

Ἡ καταβολὴ τῶν ὡς ἄνω πιστώσεων γίνεται δι' ἐντάλματος τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἐν ἀρχῇ ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους ἐπὶ ἀποδοσὶ λογαριασμοῦ κατὰ τὰς περὶ Δημῶν Λογιστικῆς ἀτάξεις.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 3388 περὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν

καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν» προστίθενται αἱ ἀκόλουθοι παράγραφοι :

4. Εἰς τοὺς καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ταμείου τοῦ Πανεπιστημίου τούτου τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου 4231 «περὶ παροχῆς μνημίου ἐπιδόματος λόγῳ ἐνείκῃς εἰς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους» ὁρίζομενον ἐπιδόμα.

5. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ἰσχύει ἐπὶ τῶν καθηγητῶν τῶν ἐξασκούντων τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ ἢ νομικοῦ.

Ἄρθρον 7.

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ μετὰ γνώμην τῆς Συγκλήτου δύναται διὰ Π. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κλπ., νὰ ὁρίζηται ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσακτέων φοιτητῶν εἰς σχολὴν τινα ἢ σχολεῖον τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαΐου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Παιδείας

Α. Παπανδρέου

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Γ. Μαρῆς

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Δ. Δίγκας

Ἐθωρεθῆθ' καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Δ. Δίγκας

(7)

Περὶ ἐπιχορηγήσεως εἰς τοὺς ἐξ Ἑλληνικῶν κοινοτήτων τοῦ ἐξωτερικοῦ μετακινουμένους δημοδιδασκάλους μνημίου ἐπιδόματος.

Νόμος 4621**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ**

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς δύο κατ' ἀνώτατον ὅρον ἐκ τῶν ἐξ Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων τῆς ἀλλοδαπῆς μετακινουμένων κατὰ τὸν νόμον 4037 εἰς τὸ Πανεπιστήμιον δημοδιδασκάλων χορηγεῖται μνημῖος καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς μετακινουμένης αὐτῶν ἐπιδόμα ἐκ δραχμῶν χιλίων εἰς ἑκάστην.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαΐου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Γ. Μαρῆς

Ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ.

Γ. Παπανδρέου

Ἐθωρεθῆθ' καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Δ. Δίγκας

(8)

Περὶ χορηγίας ἐφ' ἅπαξ συνδρομῆς εἰς τὴν Μακεδονικὴν Ἑκπαιδευτικὴν Ἑταιρείαν καὶ τὸν Σύλλογον Φιλομούσων Μυτιλήνης.

Νόμος 4622**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ**

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

1. Χορηγείται ἐφ' ἅπαξ συνδρομὴ ἐκ δραχμῶν διακοσίων μὲν χιλιάδων εἰς τὴν Μακεδονικὴν Ἑκπαιδευτικὴν Ἑταιρείαν, ἑκατὸν πενήκοντα δὲ χιλιάδων εἰς τὸν Σύλλογον Φιλομούσων Μυτιλήνης.

Τὸ χορηγούμενον ὡς ἀνωτέρω ποσὸν θὰ ἀναγραφῇ εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμόν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων τῆς χρήσεως 1929—1930, θὰ ἀποδοθῇ δὲ δι' ἐντάλματος αὐτοῦ εἰς τοὺς νομίμους ἐκπροσώπους τῶν ὡς ἄνω ὁργανώσεων.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαΐου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ.
Γ. Μαρῆς Γ. Παπανδρέου

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

(9)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4360 «περὶ ἰδρύσεως Διδασκαλείου οἰκοκυρικῆς ἐκπαιδεύσεως».

Νόμος 4623**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ**

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 4360 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς:

«Εἰς τὴν α' τάξιν τοῦ Διδασκαλείου τῆς οἰκοκυρικῆς ἐκπαιδεύσεως γίνονται δεκτοὶ πρὸς ἐγγραφήν καὶ ἐπίπιν εὐδακίμων εἰσιτηρίων ἐξετάσεων μαθηταί: ἔχουσαι ἀπολυτήριον τῶν τέως ἀστικῶν σχολείων θηλέων ἢ ἀνωτέρου παρθεναγωγείου ἢ πτυχίον διδασκαλείου νηπιαγωγῶν ἢ ἐνδεικτικὸν προαγωγῆς ἐκ τῆς δ' τάξεως ἐξαταξίου Γυμνασίου ἢ β' τετραταξίου.

Διὰ τὴν γίνῃ τις δεκτὴ εἰς εἰσιτήριον ἐξετάσιν πρέπει νὰ εἶναι ἡλικίας οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν δέκα ὀκτὼ ἐτῶν συμπληρωμένων, νὰ ἔχῃ δὲ σωματικὴν ἀρτιμέλειαν καὶ εὐεξίαν βεβαιουμένην ὑπὸ τοῦ σχολικοῦ ἱατροῦ τῆς περιφερείας ἐξ ἧς προέρχεται: ἢ τῆς Διευθύνσεως σχολικῆς ὑγείνης τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

Διὰ Π. Α. θέλει ὁρίσθῃ ὁ τρόπος τῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων.»

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 4360 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ:

Πᾶσαι αἱ δαπάναι τῆς συντηρήσεως τοῦ διὰ τοῦ παρόντος ἰδρυομένου Διδασκαλείου βαρύνουσι τὸ κληροδότημα Χαρακόπου ἐνισχυόμενον διὰ ποσοῦ δραχμῶν 250.000 ἐτησίως κατ' ἀνάλογον ὅσον, λαμβανόμενων ἐκ τῶν εἰσοδημάτων μὲν τοῦ κληροδοτήματος Χριστοδούλου Εὐθυμίου κατὰ δρχ. 150.000 ἐκ τῶν πόρων δὲ τῶν κεφαλαίων τῶν κατατεθειμένων παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἐπιτέλεσιν σκοπῶν ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Παιδείας ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἑλληνικὸν Δημόσιον» κατὰ δραχμὰς 100.000.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἐδ. 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 4360 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς:

«Πάντων τῶν λοιπῶν μαθημάτων ἢ διδασκαλίᾳ ἀνατίθεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου προτάσει τοῦ Δ. Σ. τῆς Σχολῆς εἰς καθηγητὰς ἢ διδασκάλους ἄλλων σχολείων πρὸς συμπλήρωσιν ὥρων διδασκαλίᾳς τῶν ἢ εἰς εἰδικὰ πρόσωπα ἐπὶ ἀποζημιώσει, ἥτις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ μηνιαίως τὰς 200 δραχμὰς δι' ἐκάστην ὥραν καθ' ἑβδομάδα διδασκαλίᾳς».

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ α' ἐδάφ. τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς:

«Διευθύνται τοῦ Διδασκαλείου τῆς οἰκοκυρικῆς ἐκπαιδεύσεως διορίζονται:

1) Οἱ προϋπηρετήσαντες ὡς διευθύνται Διδασκαλείου οἰκοκυρικῆς ἐκπαιδεύσεως ἰσοτίμου πρὸς τὸ ἰδρυόμενον.

2) Πτυχιούχοι διδασκαλείων δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, διδάξαντες ἐπὶ τριετίαν εἰς σχολεῖα τῆς δημοτικῆς ἢ μέσης ἐκπαιδεύσεως καὶ εἰδικῶς σπουδάζοντες ἐπὶ διετίαν τοῦλάχιστον τὰ οἰκοκυρικὰ μαθήματα ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ ἢ τῇ Ἀμερικῇ.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἐδαφίου ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4360.»

2. Ἐν τέλει τοῦ 7ου ἄρθρ. τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθεται τὸ ἐξῆς ἐδάφιν.

«Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τοῦ Διδασκαλείου τῆς οἰκοκυρικῆς ἐκπαιδεύσεως δὲν ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4043 περὶ υποχρεωτικῆς μεταθέσεως ἐξ Ἀθηνῶν, οὐδὲ τοῦ Ν. Α. τῆς 16ης Ὀκτωβρίου 1926 «περὶ ἀπαγορεύσεως τοῦ κατὰ πρότερον διορισμοῦ εἰς Ἀθήνας».

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 14 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς.

«Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Χαρακοπίου Σχολῆς ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὡς Πρόεδρου, τοῦ ἐκάστοτε Γεν. Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ὡς ἀντιπροέδρου, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ διαθέτου κ. Σπ. Χαρακόπου, ἐνὸς μέλους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑποδεικνυμένου, ἐνὸς μέλους τοῦ Ἑκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τοῦ Ἑκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ὑποδεικνυμένου, ἐνὸς μέλους τῆς ἐκάστοτε διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ κληροδοτήματος Χριστ. Εὐθυμίου, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας διοριζομένου, καὶ τοῦ τμηματάρχου τῆς Μέσης Ἑκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ἐκτελοῦντος καὶ χροεὶ γενικοῦ γραμματέως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Τὰ ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων μέλη τοῦ Δ. Σ. ἀπόντα, ἐλλείποντα ἢ κωλυόμενα ἀναπληροῦνται ὑπὸ τῶν κατὰ νόμον ἀναπληρωτῶν αὐτῶν.

Τὰ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, πλὴν τοῦ Γεν. Γραμματέως, ἀμειβομένου διὰ τῆς συμφώνως πρὸς τὸ καταστατικὸν τῆς σχολῆς ὁρίσεως ἥδη ἀμοιβῆς, λαμβάνουν δραχ. 100 δι' ἐκάστην συνεδρίαν, τῆς ὁποίας μετέχουν.

Μέλος τὸ ὁποῖον δὲν παρέστη ἀδικαιολογήτως εἰς τρεῖς κατὰ συνέχειαν συνεδριάσεις τοῦ Δ. Σ. ἀπαλλάσσεται τῶν καθηκόντων τοῦ Συμβούλου, ἀντικαθιστάμενον δι' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.»

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρ. 15 τοῦ νόμου 4360 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς.

«Διὰ Π. Δ. θέλει ὁρισθῇ ὁ τρόπος τῆς διαχειρίσεως τῶν πόρων τῆς σχολῆς, ἰδίᾳ ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων καὶ τῆς καταβολῆς τῶν δαπανῶν.

Τὰ καθήκοντα τοῦ Δ. Σ. τῆς Χαρακοπέου Σχολῆς ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιῶνται ὑπὸ τοῦ παρόντος παραμένουν τὰ ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ τῆς σχολῆς ὁριζόμενα.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαΐου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ.
Γ. Μαργῆς Γ. Παπανδρέου

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς,

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

(10)

Περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἄρθρων 10—13 τοῦ νόμου «περὶ ἐξουδένσεως καὶ τύπου» τῆς 23 Νοεμβρίου 1837».

Νόμος 4626

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδιδόμενον τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἄρθρα 10—13 τοῦ νόμου «περὶ ἐξουδένσεως ἐν γένει καὶ περὶ τύπου» τῆς 23 Νοεμβρίου 1837 ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἐξῆς :

Ἄρθρον 10.— Μὲ κράτησιν μέχρις ἑξ μηνῶν ἢ μὲ πρόστιμον δραχμῶν 5.000—50.000 ἢ καὶ μὲ ἀμφοτέρω τιμωρεῖται ὅστις ὑβρίζει, χλευάζει ἢ δυσφημεῖ δι' ἔργου ἢ διὰ λόγου, δι' ἐγγράφου ἢ διὰ συμβολικῆς τινος παραστάσεως τοὺς ἀρχηγοὺς ξένων κρατῶν.

Ἄρθρον 11.— Κράτησις μέχρις ἑξ μηνῶν ἢ πρόστιμον δραχμῶν 2.500—25.000 ἢ καὶ ἀμφοτέρω καταγιγνώσκονται εἰς τὸν ὑβρίζοντα, χλευάζοντα ἢ δυσφημούντα, δι' ἔργου ἢ διὰ λόγου, ἐγγράφως ἢ διὰ συμβολικῆς τινος παραστάσεως τοὺς παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει διαπεπιστευμένους Πρέσβεις ἢ ἄλλους, διπλωματικὸν χαρακτῆρα ἔχοντας, πληρεξουσίου ἢ ἀπεσταλμένους ἐν γένει ξένων κρατῶν.

Ἄρθρον 12.— Μὲ κράτησιν μέχρις ἑξ μηνῶν ἢ πρόστιμον δραχμῶν 2.000—40.000 ἢ καὶ μὲ ἀμφοτέρω τιμωρεῖται ὅστις εἰς δημοσίας ὁμιλίας, εἰς κοινῶς διαδεδομένα περιοδικὰ συγγράμματα ἢ εἰς συμβολικὰς παραστάσεις προσβάλλει Κυβερ-

νήσεις ἢ ἀρχὰς ξένων Κρατῶν διὰ περιφρονητικοῦ χλευασμοῦ ἢ βλασφημίας ἢ προκαλεῖ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς ἐπανάστασιν τοὺς κατοίκους ξένων ἐπικρατειῶν.

Ἄρθρον 13.— Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ὡς ἄνω ἄρθρων 10, 11 καὶ 12 ἡ δίωξις γίνεται κατ' ἐγκλησιν τοῦ ὑδρισθέντος ἢ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ἐπαγγελέως, ἐπὶ αἰτήσῃ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτῃ περιπτώσει τὸ ἀνώτατον ὄριον τῶν ὡς ἄνω ἀπαγγελλομένων ποινῶν ἐλαττοῦται εἰς τὸ ἥμισυ.

Ἄρθρον 2.

1. Δι' ἕκαστον ἀξιοκατάκριτον ἄρθρον ἐφημερίδος ἡ περιοδικὸν συγγράμματος, συνιστῶντος μίαν τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις παραβάσεων, δίδουσι λόγον ὃ τε ὑπεύθυνος συντάκτης αὐτοῦ, ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἄρθρου καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ τυπογραφείου, ἐνθα τοῦτο ἐξετυπώθη, εὐθυνόμενοι πάντες καὶ ἀλληλεγγύως διὰ τὴν ἀπότισιν τῶν εἰς ἕκαστον ἐπιβληθέντων προστίμων.

2. Ἡ ἀπόδειξις ὅτι τὸ ἀξιοκατάκριτον ἄρθρον κατεχωρίσθη ἄνευ εἰδήσεώς τινος τῶν ἀνωτέρω, συγγραφῆς τοῦ ἄρθρου, ὑπευθύνου συντάκτου καὶ ἰδιοκτήτου τοῦ τυπογραφείου, δὲν ἀπαλλάσσει αὐτοὺς τῆς ποινικῆς εὐθύνης.

3. Κατὰ τὰ λοιπὰ μένουσιν ἐν ἐφαρμογῇ, ὅπου ὑπάρχει περίπτωση, αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 349 (42), 351 (44) καὶ 352 (45) τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

4. Ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς διπλασιάζονται τὰ ἀνώτατα καὶ κατώτατα ὅρια τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων ποινῶν.

5. Συντροχόντων τῶν ὄρων τῆς συρροῆς ἡ τοῦ κατ' ἐξακολουθήσιν ἀδικήματος δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 109 καὶ 110 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἀλλ' ἐπιβάλλονται δι' ἑκάστην πρᾶξιν ἰδιαίτεραί ποιναί, αἵτινες καὶ ἐκτίονται ἀφοριστικῶς.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ ὑπόθεσις εἰσάγεται ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Πταισματοδικείου ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑποβολῆς ἐγκλησεως ἢ αἰτήσεως, συντεταγμένων κατὰ τὸ ἥμισυ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 145 Ποινικῆς Δικονομίας προθεσμιῶν. Ἡ ἀπόφασις εἰς οὐδὲν ὑπόκειται ταχτικῶν ἐνδίκων μέσων.

2. Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω παραβάσεων ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας εἶναι ἀπαραδέκτος.

3. Οἱ νόμοι ΓΩΙΗ' τοῦ 1911 «περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς», 311 τοῦ 1917 «περὶ προσωρινῆς ἀπολύσεως» καὶ 3782 τοῦ 1929 «περὶ μετατροπῆς τῆς ποινῆς εἰς χρηματικὴν» δὲν ἐφαρμόζονται, οὐδὲ οἱ διὰ τοῦ τελευταίου καταργηθέντες νόμοι «περὶ μετατροπῆς ποινῶν».

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαΐου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Δ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

(11)

Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Διατάγματος «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 5 Μαΐου 1926 Ν. Α. «περὶ κώδικος τῶν δικηγόρων».

Νόμος 4627

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται τροποποιούμενον ὡς κάτωθι τὸ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Διάταγμα «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 5 Μαΐου 1926 Ν. Α. «περὶ κώδικος τῶν δικηγόρων», ἔχον οὕτω :

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει : α') τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς δοθεῖσαν ἐξουσιοδότησιν πρὸς ἐκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως Ἐιδικῶν Ἐπιτροπῶν, β') τὴν σύμφωνον γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης κλπ. Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ληφθεῖσαν κατὰ τὴν ΑΔ' συνεδρίασιν τῆς 1ης Νοεμβρίου 1927, προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται, ὡς ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ φύλλῳ 160 τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τεύχος Α') τῆς 20 Μαΐου 1926, τὸ ἀπὸ 5 Μαΐου 1926 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ δικηγόρων» ὑπὸ τὰς ἐξῆς τροποποιήσεις τῶν ἁρθρῶν τοῦ κυρουμένου Διατάγματος :

1) Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἁρθροῦ 2 εἶνε ὅτι ἐνισχύει τοῦλάχιστον τακτικῇ παρὰ δικηγόρῳ ἀσκήσις πρὸς νὰ γίνεσθαι μετὰ τὴν λήψιν τοῦ πτυχίου.

2) Ἐκ τοῦ ἁρθροῦ 6 ἀπαλείφονται πᾶσαι αἱ παράγραφοι, πλὴν τῆς πρώτης.

3) Ἐκ τοῦ ἁρθροῦ 23 ἀπαλείφονται αἱ παράγραφοι 1, 4 καὶ 5, αἱ δὲ ἀπομένοντες παράγραφοι 2 καὶ 3 ἀριθμοῦνται ὡς 1 καὶ 2, τῆς τελευταίας ταύτης τροποποιουμένης ὡς ἐξῆς :

«Οἱ ὑπὸ τὸ κράτος τῶν προγενεστέρων νόμων ἢ τοῦ παρόντος διορισθέντες ἢ διατελέσαντες δικηγόροι καὶ παύσαντες νὰ ὦσι τοιοῦτοι ἐξ οὐδὲ ποτε λόγου, πλὴν λόγῳ ποινῆς, δικαιούνται νὰ ἀναδιορισθῶσι δικηγόροι παρ' οἷς διατέλεσαν Δικαστηρίοις ἢ κατωτέροις, ἐφόσον κέντηται διπλῶμα Νομικῆς Σχολῆς τοῦ ἡμετέρου ἢ ἀλλοδαποῦ Πανεπιστημίου καὶ δὲν συντρέχει περίπτωσις ἐκ τῶν τοῦ ἁρθροῦ 5 παράγρ. 3.

Προστίθεται δὲ εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 6 παράγραφος 3 ἔχουσα οὕτω :

«Ὁμογενεῖς κατὰ τὸν πρὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 1922 χρόνον ἐνταχθέντες τὸ ἔργον τοῦ δικηγόρου ἐν Βουλγαρίᾳ ἢ Σερβίᾳ ἢ Τυρκίᾳ καὶ κεκτημένοι διπλῶμα Νομικῆς Σχολῆς Ὀθωμανικοῦ ἢ Βουλγαρικοῦ ἢ Σερβικοῦ ἢ ἄλλου ἀνεγνωρισμένου Πανεπιστημίου καὶ τὴν ἀδειαν τοῦ δικηγόρου τὴν ἀποτινόμενὴν κατὰ τὴν τότε ὑφ' ὑπαρξάντων ἐν ἡ ἡσκήσαν τὴν δικηγορίαν Ἐπικρατεῖα νομοθεσίαν ἢ καὶ μόνον διπλῶμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου δικαιούνται νὰ διορισθῶσι δικηγόροι παρὰ Πρωτοδικεῖον, ἂν μέχρι τέλους Ἀπριλίου 1928 υποβάλλωσι περὶ τούτου αἴτησιν πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον συνοδευομένην διὰ τῶν οἰκείων ἀποδεικτικῶν».

4) Ἐν ἁρθρῳ 30 παράγρ. 3 ἡ φράσις «μέχρι τῆς 30 Σε-

πτεμβρίου τοῦ ἐπομένου Ἰανουαρίου καὶ ἔτους» ἀντικαθίσταται ἐπὶ τὸ σαφέστερον διὰ τῆς «μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους».

5) Ἡ τελευταία περίοδος τοῦ ἁρθροῦ 31 «ἀπεραιθούσης καὶ τῆς προεστῆς ταύτης ἀπράκτου κλπ.» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἐξῆς :

«Διὰ τοὺς μέχρι τέλους Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους μὴ ἐγγραφέντας κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἐπέρχεται αὐτοδικαίως ἡ ἀναστολή τοῦ δικαιώματος τῆς ἀσκήσεως τῆς δικηγορίας μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἦθελον ἐκπληρώσει τὰς κατὰ τὰ ἄρθρα 30 καὶ 31 ὑποχρεώσεις των. Ἐπὶ τούτῳ ἐντὸς τοῦ πρώτου πενημέρου τοῦ Μαΐου ἐκάστου ἔτους ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου ὀφείλει νὰ ἀνακρινώσῃ ὑπευθύνως πρὸς τὰς δικαστικὰς Ἀρχὰς τὰ ἀνόματα τῶν μὴ μέχρι τέλους Ἀπριλίου ἐγγραφέντων, αὗται δὲ ὑποχρεοῦνται νὰ μὴ δέχωνται τὴν ὡς δικηγόρων παρὰστασιν τούτων ἐνώπιον αὐτῶν, μέχρις οὗ προστάξωσι πιστοποιῆσιν τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου περὶ τῆς ἐγγραφῆς των. Ἐὰν τοιαύτη ἐγγραφή δὲν γίνῃ μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ Ἰανουάριον τοῦ ἐπομένου ἔτους ἐγγραφή διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος, ἂν δὲν καταβληθῇ καὶ ἡ καθυστέρουμένη διπλὴ εἰσφορά διὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Ἐνστάσις κατὰ τῆς παραστάσεως δικηγόρου ὡς μὴ ἐγγεγραμμένου ἐν τῷ μητρώῳ, περὶ οὗ δὲν προϋπεβλήθη ἀναφορά τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου, δὲν γίνεσθαι δεκτὴ, ἂν δὲν προσάγῃ αὐτοστιγμὴ ἐγγράφος πιστοποιήσις τοῦ ἀρμοδίου Δικηγορικοῦ Συλλόγου, βεβαιούσα τὸ γεγονός τοῦτο».

6) Τὸ ἀκριβὲς κείμενον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθροῦ 33 ἔχει οὕτω :

«Ὁ Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιῶς ὡς πρὸς τὰ ἐκ αὐτοῦ μέλη θεωρεῖται ἐδρεύων καὶ ἐν Ἀθήναις διὰ τὴν παρὰ τῷ Ἐφετεῖῳ καὶ Ἀρειῷ Πάγῳ προαγωγὴν».

7) Εἰς τὸ ἄρθρον 35 παρ. 3 μετὰ τὰς λέξεις «Ἀρείου Πάγου» προστίθενται αἱ λέξεις «καὶ τοῦ Ἐφετείου».

8) Ἐν ἁρθρῳ 51 αἱ λέξεις «καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἀρείου Πάγου» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν «πλὴν τοῦ Ἀρείου Πάγου δικαζόντος ὡς ἀκυρωτικοῦ».

9) Ἐν ἁρθρῳ 52 προστίθεται εἰς τὸ τέλος τῆς παραγρ. 1 ἡ φράσις «Οἱ παρ' Ἀρειῷ Πάγῳ ἢ παρὰ τοῖς Ἐφετεῖοις δικηγόροι ὀφείλουσιν νὰ κατοικῶσιν ἐν τῇ ἑδρᾷ τῶν δικαστηρίων τούτων».

10) Εἰς τὸ ἄρθρον 55 προστίθεται ἐδάφιον 5, ἔχον οὕτω : «Ἄ. Δικηγόροι γενόμενοι Ὑπουργοὶ δὲν δύνανται μὲν ἐφ' ὅσον ἔχουσι τὸ ἀξίωμα τοῦτο νὰ παρίστανται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ νὰ δικηγορῶσιν ἐν γένει, δὲν ἀποβάλλουσιν ὅμως τὴν ιδιότητα τοῦ δικηγόρου».

11) Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἁρθροῦ 61 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«Τὰ πειθαρχικὰ παραπτώματα παραγράφονται μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς τελευτῆς αὐτῶν, πᾶσα ὅμως πρᾶξις πειθαρχικῆς διὰδικασίας διακόπτεται αὐτὴν. Ἡ κατὰ δικηγόρου ἐκκρεμὴς ποινικὴ δίωξις δύναται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, δηλουμένην δι' ἀποφάσεώς του, ν' ἀναστῇ τὴν πειθαρχικὴν τοιαύτην. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀναστέλλεται καὶ ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς».

12) Τὸ ἄρθρον 65 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς : «Ἐὰν ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ ἐπελήφθῃ ποινικῆς κατὰ δικηγόρου διώξεως τὸ πειθαρχικὸν Συμβούλιον δὲν κωλύεται νὰ ἐξετάσῃ τὴν αὐτὴν πρᾶξιν, ἔχον τὸ ἐκ τοῦ ἁρθροῦ 61 παραγρ. 3 δικαίωμα νὰ ἀναστῇ κατὰ τὴν κρίσιν του τὴν πειθαρχικὴν δίωξιν μέχρι πέρατος τῆς ποινῆς. Ἡ ἀθωωτικὴ ἢ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου, ὡς καὶ τὸ ἀπαλλοκτικὸν ἢ ἀθωωτικὸν βούλευμα, δὲν κωλύει τὸ πειθαρχικὸν Συμβούλιον εἰς τὴν ἐνέργειάν του, δικαιούμενον νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει του καὶ τὴν συνηκὴν ποινικὴν δικολογίαν».

13) Εἰς τὸ ἄρθρον 80 ἐδάφιον ζ' μετὰ τὴν λέξιν «Γυμνασίον» προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ τριετὴ τοῦλάχιστον ὑπηρε-

σίαν ἀμίσθου ὑπογρῆματός Εἰρηνοδικείου ἢ Εἰδικοῦ Πταισματοδικείου καὶ ἀπολυτήριον ἐλληνικοῦ σχολείου».

14) Τὸ κείμενον τοῦ ἄρθρου 94, οὕτινος ἡ δημοσίευσίς ἐκ παραδρομῆς παρελείφθη ἐν τῇ γενομένῃ ἰαυτῇ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 160 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 20 Μαΐου 1926 (Τεύχος Α') ἔχει οὕτω:

«Ἄρθρον 94. Διὰ παράστασιν πρὸς συζήτησιν πάσης φύσεως ὑποθέσεων, πλὴν τῶν ρητῶς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἄλλως κανονιζομένων, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου καὶ τοῦ Πρωτοδικείου, τὸ ἐλάχιστον ὄριον ἀμοιβῆς εἶνε διὰ μὲν τὸ Εἰρηνοδικεῖον δραχ. 10 διὰ δὲ τὸ Πρωτοδικεῖον δραχ. 25».

15) Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 147 εἶνε ὅτι τὸ ἐν τῇ τελευταίᾳ παραγράφῳ τοῦ ἐδαφίου 1 ὄριον τῶν 10 ἑκατομμ. νοεῖται εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς καὶ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ πραγματικὴ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου, ἐφαρμοζομένων ὅμως ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τῆς ἀμοιβῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 84».

16) Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 171 προστίθεται κατὰ συνέχειαν ἡ φράσις «πλὴν ἂν ὁ εἰς δευτέρον βαθμὸν δικάζων πρόεδρος δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ δικαζῆ ἄλλως πρὸ τῆς ἐκδόσεως ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἐφέσεως».

17) Ἐν τῷ ἄρθρῳ 201 ἐκ μὲν τῆς παραγρ. 1 διαγράφονται αἱ λέξεις «γεροσυστακῆ, νομαρχιακοί, δημοτικοὶ ἢ κοινοτικοὶ σύμβουλοι», πρὸ δὲ τῆς 3ης παραγράφου προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἥς τὸ κείμενον ἐκ παραδρομῆς κατὰ τὴν πρώτην δημοσίευσιν παραλείφθη ἔχει οὕτω: «2. Οἱ τιμωρηθέντες πειθαρχικῶς διὰ τελεσιδικίου ἀποφάσεως διὰ προσωρινῆς παύσεως πρὶν ἢ παρέλθῃ διετία ἀπὸ τῆς τιμωρίας».

18) Ἡ παράγρ. 5 τοῦ ἄρθρου 221 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ ταμίας ἐκλέγονται δι' ὁλόκληρον διετίαν».

19) Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 219 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«3. Παρ' οἷς Συλλόγοις τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἐξ ἑπτὰ καὶ πλέον μελῶν μέλη τοῦ πειθαρχικοῦ Συμβουλίου εἶνε τέσσαρες ἐκ τῶν συμβούλων, ὁριζόμενοι δι' ἐκάστην ὑπόθεσιν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου».

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος οὕτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καταχωρίσεως αὐτοῦ».

* Ἄρθρον 2.

1. Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὡς ἄνω κυρουμένου Ν. Διατάγματος τροποποιεῖται οὕτω:

«Τοῦ αὐτοῦ δικαιώματος ἀπολαύουσι καὶ οἱ πτυχιούχοι τῆς Νομικῆς οἱ διατελέσαντες ἐπὶ τριετίαν ὡς γραμματεῖς ἢ ὑπογραμματεῖς πολυμελοῦς δικαστηρίου ἢ Εἰσαγγελίας ἢ γραμματεῖς Εἰρηνοδικείου».

2. Αἱ παράγραφοι 3 καὶ 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 6 ἀπαλείφονται, προστίθενται δὲ ὡς παράγραφος τρίτη τὰ ἐξῆς:

«Ὁμογενεῖς κατὰ τὸν πρὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 1922 χρόνον ἐνασχέσαντες τὸ ἔργον τοῦ δικηγόρου ἐν Βουλγαρίᾳ ἢ Σερβίᾳ ἢ Τουρίᾳ καὶ κεκτημένοι δίπλωμα Νομικῆς Σχολῆς Ὁθωμανικοῦ ἢ Βουλγαρικοῦ ἢ Σερβικοῦ ἢ ἄλλου ἀνεγνωρισμένου Πανεπιστημίου καὶ τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγόρου τὴν ἀπαιτούμενην κατὰ τὴν τότε ὑφισταμένην ἐν ἡ ἥσκησαν τὴν δικηγορίαν Ἐπικρατεῖα νομοθεσίαν ἢ καὶ μόνον δίπλωμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου δικαιούνται νὰ διορισθῶσι δικηγόροι παρὰ Πρωτοδικεῖον, ἂν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1930 ὑποβάλωσι περὶ τούτου αἴτησιν πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον συνοδευομένην διὰ τῶν οἰκείων ἀποδεικτικῶν».

3. Ἡ ἐν ἄρθρῳ μόνῳ ἀριθμῷ 13 διάταξις τοῦ ὡς ἄνω κυρουμένου Νομοθετικοῦ Διατάγματος 13)13 Νοεμβρίου 1927 καταργεῖται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

4. Τὸ ἄρθρον 94 τοῦ ἀπὸ 5)20 Μαΐου 1926 Ν. Διατάγματος «περὶ Δικηγόρων» τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

«Ἄρθρον 94. Διὰ παράστασιν πρὸς συζήτησιν πάσης φύσεως ὑποθέσεων, πλὴν τῶν ρητῶς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἄλλως κανονιζομένων ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου καὶ τοῦ Πρωτοδικείου, τὸ ἐλάχιστον ὄριον ἀμοιβῆς εἶνε διὰ μὲν τὸ Εἰρηνοδικεῖον δραχμαὶ πέντε (5), διὰ δὲ τὸ Πρωτοδικεῖον δραχμαὶ δέκα πέντε (15).

5. Ἡ ἐν ἄρθρῳ μόνῳ ἀριθμ. 15 τοῦ κυρουμένου Νομοθετ. Διατάγματος τῆς 13)13 Νοεμβρίου 1927 διάταξις καταργεῖται.

6. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ ἀπὸ 5)20 Μαΐου 1926 Ν. Διατάγματος «περὶ δικηγόρων» τροποποιεῖται οὕτω:

«3. Οἱ διατελέσαντες ἐπὶ τριετίαν ἐν συνόλῳ ὡς ἑμισθοὶ Πρόεδροι καὶ Πρωτοδίκαι ἢ οἱ διατελέσαντες πρόεδροι ἢ Εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν δικαιούνται νὰ διορισθῶσι δικηγόροι παρ' Ἐφετεῖον ἢ ἐπὶ εὐθείᾳ, οἱ δὲ ἐπὶ πενταετίαν διατελέσαντες ὡς πρωτοδίκαι ἢ ἐπὶ διετίαν ὡς πρόεδροι ἢ Εἰσαγγελεῖς, πάντες δὲ μετὰ ἐνὸς ἔτους δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν παρ' Ἐφετεῖον, ἢ διατελέσαντες εἰς θέσιν ἐφέτου ἢ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεῖς ἢ Νομικοῦ Συμβούλου καὶ ἄνω δικαιούνται νὰ διορισθῶσι δικηγόροι παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγιον ἢ ἐπὶ εὐθείᾳ, ὡς καὶ οἱ ἐπὶ πενταετίαν διατελέσαντες Γενικοὶ Ὑπουργεῖων, ἐὰν οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἔχωσι καὶ πενταετὴ δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν».

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαΐου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΛΑΪΕΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Δ. Δίγκας

Ἐκχωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

(12)

Περὶ τροποποιήσεως δικονομικῶν τινῶν διατάξεων.

Νόμος 4628

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐν ἄρθρ. 1 καὶ 4 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 9)16 Νοεμβρίου 1925 περὶ ἐκδικάσεως μικροαδιαφορῶν κτλ., κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 4204 τοῦ 1929, ποσότης τῶν δρχ. 600 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 2.000.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐν ἀρθροῖς 300, 301, 303 Πολιτικῆς Δικονομίας ποσότης τῶν δραχμῶν πεντήκοντα ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν δρχ. δύο χιλιάδων.

Ἄρθρον 3.

1. Τὰ ἐδάφ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 490 Πολιτικῆς Δικονομίας, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 30 Σεπτεμβρίου—3 Ὀκτωβρίου 1925, κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 4300 τοῦ 1929 ἀντικαθίστανται οὕτω: «Οἱ Εἰρηνοδίκαι θέλουσι δικάζει ἐπὶ ἀμφισβητούμενων ὑποθέσεων περὶ ὧν τῶν προσω-

πικῶν καὶ τῶν εἰς κινητὰ κτήματα ἢ τὴν ἐμπορίαν ἀφηρεῶσιν ἀγωγῶν, ὧν τὸ ἀντικείμενον δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν πέντε χιλιάδων δραχμῶν. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων τοῦ Εἰρηνοδίκου συγχωρεῖται πάντοτε ἐφ' ὅσον τὸ ἀντικείμενον, ἐφ' οὗ ἐξεδῶθη ἀπόφασις, ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 2.000, ἐξαίρεσει μόνον τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς δι' εἰδικῶν ἢ ἐξαιρετικῶν νόμων ὁ Εἰρηνοδίκης δικάζει ἀνεκκλήτως».

2. Τὸ ἄρθρον 530 Πολ. Δικονομίας, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νομοθετ. Διατάγματος, ἀντ.καθίσταται ὡς ἐξῆς: «Εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὴν ἀποφατίζει τὸ δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν 1) περὶ προσωπικῶν καὶ εἰς κινητὰ πράγματα ἀναγομένων ἀγωγῶν, ὧν τὸ ἀντικείμενον, μὴδὲ τῶν ἐμπορικῶν ἐξαιρουμένων, δὲν ὑπερβαίνει τὰς δέκα χιλιάδας δραχμῶν. Ὡς πρὸς τὴν ποσότητά ταύτην λαμβάνεται μὲν ὑπ' ὄψιν ὅλον τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς, ἀλλὰ μόνον ἡ πρώτη αἰτία, ἂν τις τῶν ἐπιγεννημένων τόκων, ἐξόδων καὶ ἄλλων παρεπομένων ἀποδόσεων, 2) περὶ πραγματικῶν ἀγωγῶν ἐπὶ ἀκινήτων, τῶν ὁποίων τὸ ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος αἰτούμενον ἐτήσιον εἰσόδημα δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας, ἢ ἐπὶ ἐλάσσονος εἰσοδήματος ἢ ἐλλείψεως τοιούτων ἢ ἀποδιδόμενῃ εἰς τὸ κτήμα ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὰς δεκαπέντε χιλιάδας δραχμῶν.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Διατάγματος τῆς 1)13 Δεκεμβρίου 1836 «περὶ ἐνεχυρῶν» ἡ πισότης τῶν δραχμῶν πετήκοντα ἀντικαθίσταται διὰ τῶν δύο χιλιάδων (2.000).

Ἄρθρον 5.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 3 δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν. Ἐκκρεμῆς θεωρεῖται ἡ δίκη ἀπὸ τῆς καταθέσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ αὐτῆς δικογράφου. Ἀλλὰ τὸ παραδεκτὸν τῆς ἐφέσεως κρίνεται: κατὰ τὸν νόμον τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ 4 δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν σχέσεων τῶν γεννηθειῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται μετὰ τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ ἄρθρον 146 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας προστίθεται τέταρτον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«4. Καθ' ἃς περιπτώσεις ἢ ἐπίδοσις κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἢ ἄλλων νόμων γίνεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, ὡς τοιοῦτον, τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς ἐπιδόσεως, ὡς καὶ ἡ τυχὸν κατὰ νόμον ἀναγκαία παραγγελία πρὸς δημοσίευσιν περιλήψεως, ὑπογράφεται: εἴτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, εἴτε ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ δικαστικοῦ τμήματος τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου».

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαΐου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Δ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

(13)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1929 Ν. Δ. «περὶ ἐκπροσωπήσεως τῆς Ε.Α.Π. ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων».

Νόμος 4629

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται: ἀφ' ἧς ἰσχύει τὸ ἀπὸ 11 Μαΐου 1929 Ν. Δ. «περὶ ἐκπροσωπήσεως τῆς Ε.Α.Π. ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων», ἔχον οὕτως:

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, μετὰ συμφωνῶν γνώμην τῆς εἰδικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξουσιοδοτήσεως Νομοθ. Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσουμεν:

Ἄρθρον μόνον.

Τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἐκπροσωπεῖ ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων ὁ ἐκ τῶν μελῶν ἢ εἰς ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων αὐτῆς εἰδικῶς πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτημένος δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ VIII τοῦ Καταστατικοῦ τῆς ὁριζόμενα. Ὁ οὕτως ἐκπροσωπῶν τὴν Ἐπιτροπὴν θάλει ὡς αὐτῶς δίδει τοὺς ὅρκους τοὺς ἐπιβαλλομένους εἰς τὴν Ε.Α.Π. κατὰ τὴν ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων διαδικασίαν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ὅπερ θάλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς κύρωσιν ἅμα συνερχομένην, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς τοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαΐου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Δ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

(14)

Περὶ ιδρύσεως Ταμείου Προνοίας παρὰ τῷ Δικηγορικῷ Συλλόγῳ Θεσσαλονίκης.

Νόμος 4630

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον

1) Διὰ Π. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἐπιτρέπεται νὰ κυρωθῇ Καταστατικὸν τοῦ Ταμείου Προνοίας δικηγόρων Θεσσαλονίκης, ἰδρυμένου

παρά τῷ ἐκεί Δικηγόρῳ Συλλόγῳ καὶ σκοποῦντος τὴν παροχὴν βοηθημάτων ἢ περιθάλψεως εἰς τὰ μέλη τοῦ εἰρημένου Συλλόγου καὶ τὰς οἰκογενεῖας ἢ συγγενεῖς αὐτῶν, κατὰ τὰ ἐν αὐτῷ καθορισθίσμενα.

2) Διὰ τοῦ Καταστατικοῦ τούτου ἐπιτρέπεται α') νὰ ὀρισθῶσιν εἰσφοραὶ τῶν μελῶν ὑποχρεωτικαί, τακτικαὶ καὶ ἑκτακται, καθοριζομένων τῶν ὅρων καὶ προϋποθέσεων καταβολῆς ἐκάστης.

β') Νὰ ἐπιβληθῶσι τέλη καταβλητέα ὑπὸ ἐκάστου δικηγόρου κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν ὑπ' αὐτοῦ ἐκάστης ἐπὶ μέρους δικαστικῆς πράξεως ἢ ὀρισμένων ἐνεργειῶν ἐνώπιον τῶν Διοικητικῶν Ἀρχῶν καὶ Ἐπιτροπῶν, ὡς καὶ κατὰ τὴν σύστασιν ἐγγράφων γνωμοδοτήσεων ἢ ἐξωδίκων κοινοποιήσεων.

γ') Νὰ καθορισθῶσι καταβλητέα τῷ Ταμείῳ Προνοίας ὑπὸ ἐκάστου δικηγόρου ποσοστὰ τῆς κατὰ τὸν Κώδικα περὶ Δικηγόρων εἰσπραττομένης παρὰ τοῦ δικηγόρου ἀμοιβῆς διὰ τὴν ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων ἢ Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν παρὰσπασιν καὶ συζήτησιν, ὡς καὶ διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 38 τοῦ εἰρημένου Κώδικος σύνταξιν σχεδίων συμβολαίων ἢ βεβαιώσεων περὶ ἐξελίξεως τίτλων.

3) Διὰ τοῦ αὐτοῦ Καταστατικοῦ θέλουσι καθορισθῇ αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ καὶ τὰ πρόστιμα αἱ ἐπιβαλλόμενα κατὰ τῶν ἀρνούμενων νὰ καταβάλωσι τὰς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον εἰσφοράς δικηγόρων, ἀνεξαρτήτως τῶν ὑπὸ τοῦ Κώδικος προβλεπομένων ποινῶν, ἐν ὑποτροπῇ τοῦ παραβάτου καθίσταμένου ἐκπτώτου ἀπὸ τοῦ δικαιώματος συμμετοχῆς εἰς τὰ ἐκ τοῦ Ταμείου ὠφελήματα.

4) Τὰ κατὰ τὰς περιπτώσεις β' καὶ γ' τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου τέλη προκαταβάλλονται ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου τοῦ σχετικοῦ ἐγγράφου ἢ τῆς παραστάσεως τοῦ δικηγόρου, ἐπ' οὐδενὶ δὲ λόγῳ ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιβαρύνωνται διὰ τοιούτων οἱ διάδικοι ἰδιῶται.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαΐου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΛΑΒΕΛΛΑΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Δ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

15

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 3890 περὶ καθορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συμβολαιογράφων.

Νόμος 4631

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδιδόμενον τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρχει μόνον.

Ὅσακις ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 3890 ὁ ἀριθμὸς τῶν συμβολαιογράφων ἐν τινὶ περιφερείᾳ περιο-

ρίζεται κάτω τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ καθορισμένου κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ συμβολαιογράφων ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ὁ μέσος ὅρος τῶν προσόδων πάντων τῶν συμβολαιογράφων αὐτῆς κατὰ τὰ τρία ἀμέσως προηγούμενα ἡμερολογιακὰ ἔτη, καὶ ἐν μὲν ταῖς περιφερείαις τῶν Εἰρηνοδικαίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς δι' ἑκάστον συμβολαιογράφον δέον νὰ ἀναλογῇ ποσὸν προσόδων ἴσον τοῦλάχιστον πρὸς τὸν μισθὸν Πραϊδρου Πρωτοδικῶν, εἰς δὲ τὰς ἑδρας τῶν λοιπῶν Πρωτοδικαίων ποσὸν ἴσον πρὸς τὸν μισθὸν τοῦ πρωτοδίκου. Προσθήκη νέας θέρως ἐπιτρέπεται ἰσάκις τὸ ἐν τοῦ ἐπιμερισμοῦ τῶν προσόδων κλάσμα ἱεραίνει τὸ ἥμισυ τοῦ ὧς ἀνω δικαστικοῦ μισθοῦ. Ἐπὶ τῇ ἀνωτέρω βάσει κατὰ Δεκέμβριον μῆνα ἀνὰ διετίαν διὰ Π. Διατάγματος καθορίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν συμβολαιογράφων εἰς ἐκάστην τῶν εἰρημένων περιφερειῶν, ὅστις ἰσχύει δι' ὅλοκληρον τὴν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους ἀρχομένην διετίαν ἀσχέτως τῶν ἐν τῷ μεταξὺ μεταβολῶν εἰς τὰς προσόδους τῶν συμβολαιογράφων. Μέχρις ἐκδόσεως τοῦ Διατάγματος τούτου ἐπιτρέπεται ἡ συμπλήρωσις τῶν πρὸ τοῦ νόμου 3890 καθορισμένων θέσεων.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ὡς καὶ αἱ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 3890 δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἐκτὸς τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Εἰρηνοδικαίου Ἀθηνῶν ἐδρουμένων συμβολαιογράφων, ὧν αἱ θέσεις κενούμεναι ἀναπληροῦνται καὶ ἀνευ συνδρομῆς τῶν ἐν ταῖς εἰρημέναις διατάξεσιν ὄρων.

Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συμβολαιογράφων ἐν ταῖς λοιπαῖς εἰρηνοδικαιακῇ περιφερείαις τοῦ Κράτους ἰσχύει ἡ διατάξις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 3890, τοῦ ἐν αὐτῷ πρὸς σύστασιν νέου συμβολαιογραφείου ἀπαιτουμένου πλεονάσματος ἀριθμοῦ συμβολαίων ὑποβιβασθέντων ἀπὸ 1000 εἰς 500, ἐν ἣ δὲ περιπτώσει διὰ προσθήκης νέου συμβολαιογράφου ἀπὸ τῆς Δικτατορίας καὶ ἐντεύθεν περιορίσθη ὁ μέσος ὅρος τῶν συμβολαίων, κάτω τῶν 500, ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Διατάγματος κατέρησις τοῦ τελευταίου τούτου συμβολαιογραφείου.

Ἐξαιρετικῶς ὅμως ἐν εἰρηνοδικαιακῇ περιφερείᾳ, ἐνθα κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 3890 περιορίσθη ὁ καθορισμένος ἀριθμὸς τῶν συμβολαιογράφων εἰς ἓνα καὶ μόνον συμβολαιογράφον, δὲν ὑπάρχει δὲ εἰδικὸν Ὑποθηκοφυλακεῖον, δύνανται νὰ συστηθῇ καὶ δεύτερον συμβολαιογραφεῖον ἀνεξαρτήτως τῶν ἀναλογῶν τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 3890.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαΐου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΛΑΒΕΛΛΑΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Δ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς,

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

(16)

Περὶ ἐκδικάσεως κακοσυρτήματων τινῶν ἐκτὸς τῆς περιουρείας τοῦ εἰς ὃ ἐπάγονται Ἐφ'ετείου.

Νόμος 4632**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ**

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως κακοσυρτήματα, ὑπαγόμενα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ἐφ'ετείου Ἀθηνῶν καὶ τῶν ὁποίων δὲν κρίνεται ἐφικτὴ ἡ ἐγκλησις ἐκδικάσεις ἐνώπιον τῶν Κακοσυρτοδικείων τοῦ Ἐφ'ετείου τούτου, παραπέμπωνται πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον τῶν Κακοσυρτοδικείων τῆς περιφέρειας τῶν Ἐφ'ετείων Ναυπλίου, Πάτρων καὶ Αἰγίου. Περὶ τούτου ἀποφάσκει τὸ Συμβούλιον τῶν ἐν Ἀθῆναις Ἐφετών, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ παρ' αὐτῷ Εἰσαγγελέως, ὅσα τῇ τελεσιδικίᾳ τοῦ περὶ παραπομπῆς βουλεύματος ἡ καὶ πρὸς ταύτης.

2. Ἐγκρίσεως, κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον, τῆς παραπομπῆς, τὴν περαιτέρω ἀσκήσιν τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς ἐνεργεῖ ὁ παρὰ τῷ Ἐφ'ετείῳ Ναυπλίου, Πάτρων ἢ Αἰγίου Εἰσαγγελεὺς.

3. Ὁ παρὼν νόμος, ὅστινος ἡ ἰσχὺς δύναιται νὰ παύσῃ διὰ Π. Δ. προκαλούμενου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 3 Μαΐου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΛΑΪΕΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Δ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς,

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 5 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

(17)

Περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπραξέως ἀσφαλίσεων ἐκ ασφαλειῶν συνομολογηθεισῶν ἐν Ἑλλάδι.

Νόμος 4633**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ**

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

1. Αἱ διαφοραὶ περὶ καταβολῆς ἀσφαλίσεων ἐκ πυροσφαλειῶν, συνομολογηθεισῶν ἐν Ἑλλάδι παρ' ἡμεδαπῶν ἢ νομίμως ἀνεγνωρισμένων καὶ λειτουργουσῶν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν πυρασφαλιστικῶν ἐταιρειῶν, ἀφωρωσῶν δὲ ἀκίνητα κείμενα ἐν Ἑλλάδι, φέρονται ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστοῦ πρὸς κρίσιν ἐνώπιον τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν ἢ Εἰρηνοδίκου τῆς κοιτίδος τοῦ ἀσφαλιστοῦ δι' ὑποβολῆς πίνακος, καὶ δὴ διὰ μὲν ἀπαιτήσεις μικροτέρας τῶν 3.009 δραχμ. ἐνώπιον τοῦ Εἰρη-

νοδίκου, διὰ δὲ μείζονος ποσῶ ἀπαιτήσεις ἐνώπιον τοῦ Προέδρου.

2. Εἰς τὸν ὑποβαλλόμενον πίνακα ἐπισυνάπτονται τὸ ἀσφαλιστήριο συμβόλαιον ἢ ἡ προσωρινὴ ἀπόδειξις ἀσφαλίσεως ἢ τὸ διπλότυπον παρατάσεως τῆς ἀσφαλείας, ὡς καὶ πᾶν τυχὸν ἕτερον σχετικὸν δικαιολογητικὸν ἔγγραφο.

3. Πρὸς τὸν καθ' οὗ ἀπευθύνεται ὁ πίναξ ἀποστέλλεται κλήσις τοῦ Προέδρου ἢ Εἰρηνοδίκου, κοινοποιουμένη ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀσφαλιστοῦ, ὅπως παραστή κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ ὑποβολὴν τὰς τυχόν ἀντιρρήσεις αὐτοῦ καὶ τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις.

4. Ἡ ἐπὶ τοῦ πίνακος κρίσις γίνεται ἐκ τῶν ἐνόμων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει βεβαιώσεων.

5. Κηρύσσεται δ' ἐκτελεσθῇ ὁ πίναξ διὰ τὸ ἐγκριθέν πρὸς δι' ἀποφάσεως γραφομένης κάτωθι αὐτοῦ καὶ κατατίθεται παρὰ τῷ ἀρχεῖῳ τοῦ δικαστηρίου.

6. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀπόφασις ἀποτελεῖ τίτλον πρὸς ἐγγραφὴν δικαστικῆς ὑποθήκης ὅσα τῇ δημοσιεύσει αὐτῆς, δύναιται δὲ νὰ ἐκτελεσθῇ ἀναγκαστικῶς μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς, τῆς προθεσμίας ταύτης μὴ ἐπεκτεινομένης ἔνεκεν ἀποστάσεως διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμένοντας ἢ τοὺς ἀγνώστου διαμονῆς.

7. Ἡ κατὰ τῆς ἀποφάσεως ἀσκηθεῖσα τυχὸν ἔφεσις ἢ ἡ προθεσμία αὐτῆς δὲν ἔχουσιν ἀνασταλτικὴν δύναμιν.

8. Κατὰ τῆς ἐν ἐδ. 5 ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἀπευθυνομένη ἐνώπιον μὲν τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν προκαλουμένου περὶ ἀποφάσεως Εἰρηνοδίκου, ἐνώπιον δὲ τοῦ Προέδρου Ἐφετών προκαλουμένου περὶ ἀποφάσεως Προέδρου Πρωτοδικῶν. Ἀρμόδιος Πρόεδρος εἶναι ὁ εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν ὑπάγεται ὁ ἐκδὼς τὴν ἐκκαλουμένην ἀπόφασιν.

9. Ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως εἶναι δεκαήμερος ἀρχομένη ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, παρεκτεινομένη δὲ λόγῳ ἀποστάσεως.

10. Ἡ ἔφεσις ἀσχεῖται διὰ καταθέσεως κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους. Κατάθεσις προστίμου δὲν ἀπαιτεῖται. Ἀντίγραφον αὐτῆς ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος εἰς τὸν Πρόεδρον ἐνώπιον τοῦ οὐοῦ ἀπευθύνεται, ὅστις ὀφείλει ἐντὸς πέντε ἡμερῶν νὰ ὀρίσῃ διὰ πράξεώς του γραφομένης κάτωθι τοῦ ἀντιγράφου τῆς ἐφέσεως τόπον καὶ χρόνον πρὸς συζήτησιν τῆς ἐφέσεως, ἥς ἀντίγραφον μετὰ τῆς κάτωθι πράξεως τοῦ Προέδρου κοινοποιεῖται πρὸς τὴν ἀντίστοιχον 48 τοῦλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς δικασίμου.

11. Ἐπὶ τῆς ἐφέσεως δικάζει ὁ Πρόεδρος τελεσιδικῶς κατὰ τὰ ἐν ἐδαφίῳ 4 ὀριζόμενα, δυνάμενος νὰ διατάξῃ καὶ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν δυνάμει τῆς ἐκτελεσθείσης τυχὸν ἐν τῷ μεταξὺ ἀνακλητέας ἀποφάσεως εἰσπραχθέντων.

12. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀπόφασις ἐκτελεῖται κατὰ τὰ ἐν ἐδαφίῳ 6 ὀριζόμενα.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 3 Μαΐου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΛΑΪΕΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Δ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 5 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

(18)

Περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας συνταξιοδοτικῶν νόμων.

Νόμος 4643

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια περὶ τῶν ἐπιδόματων τῶν χορηγουμένων εἰς τοὺς συνταξιούχους 1) διὰ τοῦ ψηφίσματος τῆς 7ης Φεβρουαρίου 1925 τῆς Δ'. ἐν Ἀθήναις Συνελεύσεως τῶν Ἑλλήνων καὶ 2) διὰ τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1929 Ν. Δ. «περὶ παροχῆς προσωρινῶν ἐπιδόματος εἰς τοὺς πολιτικούς ἢ στρατιωτικούς συνταξιούχους καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν» εἶνε ὅτι ταῦτα ὑπολογίζονται ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῆς χορηγουμένης συντάξεως εἰς ἅπαντα τὰ συνταξιούχα μέλη ἐκάστης οἰκογενείας, οὐχὶ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀναλογούντος ποσοστοῦ τῆς συντάξεως εἰς ἕν ἕκαστον μέλος αὐτῆς.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἔννοια τῆς παρὰ τοῦ 1 τοῦ ἁρθροῦ 14 τοῦ Ν. Δ. τῆς 28 Ἀπριλίου 1923 «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας» ὡς καὶ τῆς παρὰ τοῦ 1 τοῦ ἁρθροῦ 28 τοῦ νόμου 2569 περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα στρατιωτικῆς ἢ ναυτικῆς ὑπηρεσίας εἶναι ὅτι δὲν δύναται νὰ καταβάλῃται συγχρόνως ἢ σύνταξις ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ ὁ διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 5ης Μαΐου 1925 καταβαλλόμενος μισθὸς εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως προσφύγων.

Ἄρθρον 3.

Τὸ μηνιαῖον βοήθημα τῶν παλαιῶν πολεμιστῶν Κρήτης ἀνέσται ὡς κάτωθι :

Διὰ τοὺς ἀγωνιστὰς α' τάξεως εἰς δραχ. 500.
Διὰ τοὺς ἀγωνιστὰς β' τάξεως εἰς δραχ. 450.
Διὰ τοὺς ἀγωνιστὰς γ' τάξεως εἰς δραχ. 400.
Διὰ τοὺς τραυματίας καὶ χήρας εἰς δραχ. 500.
Διὰ τὰ ὀρφανὰ εἰς δραχ. τριακοσίας (300) δι' ἕκαστον.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαΐου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Γ. Μαυρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

(19)

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Μαΐου 1927 «περὶ διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ».

Νόμος 4636

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Τὸ κατώτερον προσωπικὸν τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος ἀποτελοῦσιν οἱ ἐξῆς βαθμοί:

α') Ἀρχιλιμενοφύλαξ α' τάξ. ἐξομοιούμενος πρὸς ἀρχικελευστήν.
β') Ἀρχιλιμενοφύλαξ β' τάξ. ἐξομοιούμενος πρὸς κελευστήν.
γ') Ἀρχιλιμενοφύλαξ γ' τάξεως ἐξομοιούμενος πρὸς ὑποκελευστήν α'.
δ) Λιμενοφύλαξ α' τάξεως ἐξομοιούμενος πρὸς ὑποκελευστήν β'.
ε') Λιμενοφύλαξ β' τάξεως ἐξομοιούμενος πρὸς δόκ. ὑποκελευστήν.
στ') Λιμενοφύλαξ γ' τάξεως ἐξομοιούμενος πρὸς ναύτην κληρωτόν.

Ὁ βαθμὸς τοῦ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀρχιλιμενοφύλακος α' τάξεως, ἀντιστοιχοῦντος πρὸς ἀρχικελευστήν α' τάξεως καταργεῖται. οἱ δὲ ὑπηρετοῦντες ἤδη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον διατηροῦσι τὸν βαθμὸν τῶν, παρὰ τὸν μετὰ τὴν ἐξάντλησιν. Οἱ ἤδη ὑπηρετοῦντες ἀρχιλιμενοφύλακες β' τάξεως μετονομάζονται ἀρχιλιμενοφύλακες α' τάξεως καὶ οἱ ἀρχιλιμενοφύλακες γ' τάξεως ἀρχιλιμενοφύλακες β' τάξεως.

Ἄρθρον 2.

Οἱ κατὰ βαθμοὺς ἀριθμοὶ τοῦ κατωτέρου προσωπικοῦ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος ὁρίζονται ὡς ἐξῆς:

Ἀρχιλιμενοφύλακες α'	τάξεως	15
»	β'	20
»	γ'	20
Λιμενοφύλακες α'	»	25
»	β'	40
»	γ'	350

Οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς ἕκαστον βαθμὸν ὑπεράριθμοι διατηροῦσι τὸν βαθμὸν τῶν.

Κενὰ θέσεις βαθμοῦ τινος δὲν συμπληροῦνται ἐφ' ὅσον εἰς τοὺς ἀνωτέρους βαθμοὺς ὑπάρχουσιν ὑπεράριθμοι. θεωρουμένων τούτων ὡς καταλαμβάνοντων τὰς κενὰς θέσεις τοῦ κατωτέρου βαθμοῦ.

Ἄρθρον 3.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἁρθροῦ 34 τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Μαΐου 1927 «περὶ διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἐξῆς:

«Κατατάσσονται λιμενοφύλακες γ' ἐπὶ δεκαοκταμήνῳ θητείᾳ ἀπογεγραμμένοι ἐργάται θαλάσσης συμπληροῦντες τὴν 1 Ἰανουαρίου τῆς ἐπομένης τῆς κατατάξεως τῶν ἡλικίων 20 ἐτῶν, ἔχοντες ναυτικὴν ὑπηρεσίαν ἐλάττωσαν τοῦ ἐξῆκτον, καὶ καταδικασθέντες εἰς ἐγγληματικὴν ποινὴν, οὐδὲ εἰς ἐπικυρωτικὴν ἐκ τῶν ἐν τῷ ἁρθρῷ 22 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἰκανοὶ σωματικῶς καὶ ἔχοντες ἀπολυτήριον τοῦλάχιστον δημοτικοῦ σχολείου. Ἐκάστη ἡλικία δύναται νὰ καλῇται εἰς δύο σειρὰς ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Οἱ ἤδη ὑπάρχοντες λιμενοφύλακες γ' ἐπὶ διετὶ θητείᾳ δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ νὰ ἀπολύωνται καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας τῶν αὐτῶν, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δεκαοκταμήνου πραγματικῆς ὑπηρεσίας.»

"Άρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 39 προστίθεται τετάρτη παράγραφος ἡ ἐξῆς:
«Οἱ λιμενοφύλακες β' ἅμα τῇ κατατάξει τῶν ὑποβάλλοντι
εἰς ἐκπαίδευσιν, ἀποτυγχάνοντες δ' εἰς τὴν μετὰ τὸ πέρας τῆς
ἐκπαίδευσως δοκιμασίαν, ἀπολύονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑ-
πουργοῦ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.»

"Άρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 41 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

1. Προάγονται κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος οἱ λιμενοφύλακες
β' μετὰ τριετῇ ἐν τῷ βαθμῷ ὑπηρεσίαν, οἱ λιμενοφύλακες α'
μετὰ τριετῇ, οἱ ἀρχιλιμενοφύλακες γ' καὶ β' μετὰ τετραετῇ,
πάντες δὲ μετ' ἐκπαίδευσιν καὶ εὐδοκίμησιν εἰς τὰς ἐπὶ τούτῳ
ἐξετάσεις κατὰ τὰ διὰ διατάγματος κανονιζόμενα.

2. Κατ' ἐκλογὴν προάγονται οἱ λιμενοφύλακες α' καὶ οἱ ἀρ-
χιλιμενοφύλακες γ' καὶ β' ἐφ' ὅσον ἔχουν τὰ ἐν τῇ προηγου-
μένη παραγράφῳ προσόντα καὶ ἐπροτάθησαν πρὸς τοῦτο κατὰ
πρῶτον μὲν βαθμὸν δις ὑπὸ τῶν προϊσταμένων τῆς ὑπηρεσίας
τῶν, ἐκάστης προτάσεως ἀφισταμένης τῆς ἐτέρας καθ' ἑξὺ τοῦ-
λάχιστον μῆνας, κατὰ δεύτερον δὲ βαθμὸν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου
προβιβασμῶν τῶν ὑπαξιωματικῶν, συγκροτουμένου δι' ἀποφάσεως
τοῦ Ὑπουργοῦ ἐκ τριῶν λιμενικῶν ἀξιωματικῶν, ἐκ τῶν ὁποίων
ὁ εἰς τοῦλάχιστον ἀνώτερος, οἱ δὲ λοιποὶ τοῦλάχιστον λιμενάρχ-
χη α', συγκαλουμένου καθ' ὃν χρόνον καὶ τρόπον καὶ τὸ Συμ-
βούλιον προβιβασμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν, προτείνοντος δὲ ἀφ' ἐ-
νὸς τοὺς προακτέους κατ' ἐκλογὴν, ἀφ' ἐτέρου τοὺς στασιμους.

3. Αἱ καναὶ θέσεις ἀρχιλιμενοφυλάκων γ', β' καὶ α' πλη-
ροῦνται κατὰ τὸ ἥμισυ ἐκ τῶν κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος λαμ-
βανομένων καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ ἐκ τῶν κατ' ἐκλογὴν προα-
κτέων.

4. Ἐπὶ προβιβασμοῦ ὑπαξιωματικῶν ἰσχύουν κατὰ τὰ λοιπὰ
ἀναλόγως αἱ περὶ προβιβασμοῦ, στασιμότητος καὶ αὐτεπαγγέλ-
του ἀποστρατείας διατάξεις τῶν ἄρθρων 30 καὶ 31.

"Άρθρον 6.

Οἱ κατώτεροι λιμενικοὶ ἀξιωματικοί, οἱ κριθέντες δις ὡς
στασιμοὶ ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Μαρτίου

1927 «περὶ διοικήσεως τοῦ Ἑμπορικοῦ Ναυτικοῦ» Συμβουλίου
προαγωγῶν καὶ δι' οὗς ὑπεβλήθησαν μετὰ τὴν τελευταίαν ὡς
στασιμῶν κρίσιν τῶν δύο τοῦλάχιστον προτάσεις προαγωγῆς
διὰ τῶν φύλλων ποιότητος, κρίνονται ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ Συμβου-
λίου τούτου κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ ἀπὸ πῆς δημοσιεύσεως τοῦ
παρόντος σύνοδον ἢ καὶ ἐκτάκτως πρὸ ταύτης κατόπιν ἀπο-
φάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, καὶ ἂν μὲν κριθῶσιν ὡς προακτέοι προ-
άγονται κανονικῶς, ἂν δὲ ἐκ νέου στασιμοὶ, ὑπόκεινται εἰς τὰς
συνοδείας τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Μαρτίου 1927.

Ἐπιτρέπεται ἐπίσης ὅπως, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουρ-
γοῦ τῶν Ναυτικῶν, ἐκδιδομένης ἐντὸς θμήνου, κριθῶσιν ἐκ νέου
ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου πρὸς ἀνάγκησιν τῆς προτέρας ἀρχαιότητος
τῶν οἱ ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1925 μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ
1926.

Αἱ ἐν γένει λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος νόμου, οὗτινος ἡ
ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, κανονισθῶσονται διὰ Δι-
τάγματος.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γε-
ρουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ
τῆς Ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νό-
μος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαρτίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς
Δ. Νόττη Μπότσαρης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαρτίου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας